ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 133 (3133)

СУБОТА, 19 липня 2003 року

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Найвищі нагороди в галузі перекладу

У Літературно-меморіальному музеї-садибі М. Рильського вручено державні літературні премії України в галузі перекладу імені Максима Рильського. Їх отримали перекладачі Валентин Ціпко, Марія Габлевич та поет і перекладач Станіслав Шевченко.

Премія присуджується щорічно з 1972 року за кращий переклад українською мовою художніх творів зарубіжних письменників. За цей час лауреатами стали більш як 30 митців. Серед них наші співвітчизники Микола Терещенко, Василь Мисик, Борис Тен та інші.

За словами сучасника й товариша Максима Рильського Олекси Ющенка, наш талановитий земляк був доброю, товариською й гостинною людиною. Тепла атмосфера й досі збереглася в його садибі. У цьому заслуга і працівників музею, і великої родини Рильських, і друзів. Давній друг сім'ї Рильських Євгенія Дейч подарувала музею-садибі унікальні книги, які поповнили його експозиції. До слова, вручення премій збіглося з 35-річчям музею.

Казахстан зацікавлений наповнити трубу

Україна і Казахстан домовилися забезпечити будівництво паралельної ділянки нафтопроводу «Одеса—Броди» до нафтотерміналу «Південний» завдовжки 52 км і збудувати на ньому другий причал для поставок казахстанської нафти в обсязі до 8 млн. тонн на рік в напрямку Чорного моря. Цю домовленість, **як повідомили «ГУ» в Посольстві Казахстану в Україні**, було досягнуто в Києві під час п'ятого засідання спільної міждержавної україно-казахстанської комісії з економічного співробітництва. Казахстан висловив твердий намір наповнити Придніпровські магістральні нафтопроводи, щоб, не заважаючи прямому маршруту Одеса—Броди, задіяти цю ділянку для експорту нафти. У посольстві також підтвердили, що сторони обговорили можливість транспортування казахстанської нафти нафтопроводом «Одеса—Броди». Зокрема, в кінцевому рішенні комісії сказано: «Сторони зацікавлені в розвитку і співробітництві в експлуатації нафтопроводу «Одеса—Броди» і висловлюють зацікавленість в участі казахстанської сторони інвестором у будівництві нафтопроводу «Броди—Полоцьк». Як уточнили дипломати, йтиметься про інвестиції лише тоді, коли українська сторона надасть техніко-економічне обгрунтування проекту. Тоді також буде визначено й частку участі казахстанської сторони.

Як заявив у Києві міністр енергетики і мінеральних ресурсів Казахстану Володимир Школьник, Казахстан до 2015 року має намір збільшити видобуток нафти з нинішніх 52 млн. тонн до 150—170 млн. тонн. Нині Казахстан споживає 8,5 млн. тонн нафти, а решту 44 млн. тонн експортують, зокрема 1,5 млн. тонн — на Херсонський НПЗ, та 8 млн. тонн транзитом територією України через Одесу.

Кримінальні справи проти Юлії Тимошенко залишаються чинними

Колегія суддів Верховного Суду України скасувала рішення Києво-Святошинського місцевого суду та Апеляційного суду Київської області про закриття кримінальних справ стосовно Юлії Тимошенко та її чоловіка Олександра.

«Колегія суддів судової палати у кримінальних справах Верховного Суду, керуючись статтями 379, 395, 396 Кримінального процесуального кодексу України, вирішила: касаційне подання заступника Генпрокурора задовольнити частково. Постанову Києво-Святошинського районного суду Київської області від 30 квітня 2002 року і рішення Апеляційного суду Київської області від 8—9 квітня 2003 року стосовно Юлії Тимошенко змінити.

(Закінчення на 2-й стор.).

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

П'єр-Огюст Ренуар (1841—1919 рр.)

Дівчата за піаніно (1892 р.)

Париж. Музей Орсе.

БАЗАРНА СТИХІЯ РИНКІВ

Попри те, що стихія — це щось нестале, стихійна форма торгівлі почувається у нас досить упевнено. Навіть занадто — тротуари й підземні переходи стають майже нездоланними через м'ясні й плодоовочеві делікатеси, що продаються просто з землі. До цього звикли, іноді це здається зручним. Ми навіть не зважаємо на те, що про елементарні санітарні норми тут узагалі не йдеться, походження пропонованих продуктів сумнівне, а якість не гарантується.

Міська влада періодично намагається вирішити проблему і бореться зі стихією, час від часу розганяючи продавців городини. Одного дня на місці такого базарчика біля студентського містечка я побачила незвично просторий тротуар. Щоправда, через кожні кілька десятків метрів його патрулювали наряди міліції. Тітоньки з характерними поліетиленовими сумками в клітинку терпляче стояли осторонь. Цікавлюся — це чергові профілактичні дії чи щось серйозніше?

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

Шпали на експорт

У Запоріжжі розпочато виробництво залізобетонних шпал та шпального брусу. Для цього реконструйовано завод залізобетонних конструкцій-10. Двадцять вісім мільйонів гривень капіталовкладень «Укрзалізниці», демонтаж старого та установка нового обладнання — і непрацюючий уже кілька років завод всього за півтора місяці перетворився на сучасне підприємство. Тут працює 200 запоріжців, але незабаром кількість робочих місць на заводі зросте уп'ятеро. У серпні підприємство досягне проектної потужності — щорічного виробництва 1500 комплектів брусу та 250 тисяч залізобетонних шпал з новим спрощеним кріпленням рейок. І, схоже, це лише початок реалізації намірів залізничників. За словами Міністра транспорту Георгія Кірпи, нині в Україні потребують негайної заміни 36 мільйонів дерев'яних і 96 мільйонів залізобетонних шпал. Окрім того, на новому підприємстві планують випускати продукцію ще й на експорт, зокрема до Росії та Білорусі, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.**

Краса розплавленого металу

Завтра — День металурга

День металурга на Дніпропетровщині нарешті відзначатимуть заслуженими почестями на адресу тих, хто плавить чавун і варить сталь. Адже в області — близько ста підприємств галузі, і працює на них майже 215 тисяч осіб. І коли називати тутешні підприємства, то кожне з них флагман, який вистояв у вирі економічних негараздів, а нині впевнено нарощує виробництво. Це «Криворіжсталь» і Дзержинка, «Комінмет», трубопрокатні обласного центру та Новомосковська і ті виробництва, що виникли на місці колишнього Нікопольського південнотрубного велета, також Нікопольський феросплавний, гірничо-збагачувальні комбінати Кривбасу тощо. Від минулого Дня металурга до нинішнього на Дніпропетровщині видобуто понад 50 мільйонів тонн залізної руди і виплавлено понад 10 мільйонів тонн чавуну та зварено майже 12 мільйонів тонн сталі, вироблено більш як 10 мільйонів тонн металопрокату...

Це означає, що гарячий цех Придніпров'я справді повертається в шеренгу правофлангових. А подяки та інші нагороди, також Дошки пошани та Алеї слави, які з'явилися знову, справді хоч якось повертають людям нелегкої фізичної праці визнання, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

З молотка підуть навіть недоторканні об'єкти

Вінниччина увійшла до числа десяти областей держави, які виконали піврічний план надходження коштів від приватизації майна і здачі об'єктів у оренду. За словами голови регіонального відділення ФДМУ Петра Гижка, цей показник успішно виконується десять (!) років поспіль.

В області залишилося 70 підприємств, що мають державні пакети акцій. Приватизувати їх непросто, адже більшість із них є непривабливими об'єктами з виснаженою економікою і борговими шлейфами. Скажімо, борги 34 цукроварень (із 38) на момент приватизації в декілька разів перевищували вартість самих заводів. Цілком імовірно, припускає П. Гижко, що на заключному етапі на продаж буде виставлено окремі підприємства, заборонені до приватизації, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

■ *У курортному містечку Коблево завершився сьомий фестиваль дитячої творчості "Золотий лелека". Це тисяча посланців віком від 6 до 18 років майже з усіх областей України, а також із Молдови, Росії, Білорусі, Сербії, Болгарії, Чорногорії.*

Юні таланти виступали у номінаціях — музика, вокал, театр, хореографія, живопис, ужитково-образотворче мистецтво. У хореографічному та музичному жанрах змагалися 500 учасників.

Традиційно організовують фестиваль Миколаївська середня спеціальна загальноосвітня школа мистецтв та прикладних ремесел і спонсори — від них подарунки, призи та спеціальні дипломи учасникам, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

■ *Під час дослідження котловану у центрі Сум працівники обласного краєзнавчого музею ім. Анацького майже на десятиметровій глибині виявили унікальну знахідку — вцілілий гончарний горн, датований першою половиною XVIII століття.*

Це вже п'яте «послання» з минулого, яке потрапило з початку нинішнього року до музею. З кожною знахідкою сумчани дедалі голосніше розповідають легенду про нечувані скарби, що начебто є в трьох торбах, закопаних нашими пращурами три століття тому у Сумах і які до цього часу так нікому й не потрапили до рук, **повідомляє наш власний кореспондент Владислав ЖМУРКОВ.**

СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Учора в Дніпропетровську майже 500 мітингуючих вимагали від влади зупинити зростання цін на продтовари

Кримінальні справи проти Юлії Тимошенко залишаються чинними

(Початок на 1-й стор.).

Кримінальну справу, порушену проти Ю. Тимошенко 30 березня 1995 року за статтями 17-70 Кримінального кодексу України, закрити на підставі статті 5 Кримінального кодексу. В решті зазначені судові рішення стосовно Ю. Тимошенко і О. Тимошенка скасувати, а провадження за скаргою адвоката В. Д. Швеця закрити», — ідеться в резолютивній частині рішення суду.

Як заявив журналістам після оголошення рішення суду представник Генпрокуратури Віктор Лобач, «отже, постанови про порушення справ залишаються чинними».

Водночас адвокат Ю. Тимошенко Віктор Швець відмовився пояснити агентству, чи стосується це рішення чотирьох колишніх керівників корпорації «Єдині енергетичні системи України», оскільки, за його словами, з оголошеної частини рішення не одержав цілковитої ясності. Він наголосив, що хоче дочекатися повного тексту рішення суду, який мають представити протягом п'яти днів, **повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна».**

У Мукачевому повторні вибори?

Сихівський місцевий суд Львова ще раз скасував рішення Мукачівської міської виборчої комісії про результати голосування і підсумки виборів від 29 червня, згідно з яким обраним на посаду голови Мукачевого було визнано Василя Петьовку.

Отже, суд задовольнив скаргу кандидата на цю посаду Ернеста Нусера.

Сихівський місцевий суд зобов'язав міську територіальну виборчу комісію призначити і провести повторні вибори міського голови Мукачевого в терміни, передбачені законом України про вибори депутатів місцевих рад і сільських, селищних, міських голів.

Рішення суду є обов'язковим для виконання міськвиборчкомом у дводенний термін.

Рішення остаточне і не може бути оскаржене.

Наша сила — це виборці

Лідер депутатської групи «Народовладдя» Богдан Губський категорично відкидає звинувачення окремих ЗМІ у нібито політичній заангажованості депутатської групи. «Ми ніколи не були і не будемо ані сателітами, ані служками будь-якого політичного чи кланово-олігархічного угруповання, — заявив Богдан Губський — Для депутатів «Народовладдя», переважна більшість яких пройшла через горнила мажоритарних округів, є лише одна громадська сила, волю якої виконуємо беззаперечно. Ця сила — наші виборці. Саме інтереси округів диктують стратегію і тактику співпраці «Народовладдя» з іншими депутатськими фракціями під час підготовки тих чи тих законів чи у стосунках з нинішнім коаліційним урядом». Як наголосив лідер «Народовладдя», їхня депутатська група розв'язує найбуденніші людські проблеми. Але навіть така щоденна чорнова робота в окрузі, на думку Богдана Губського, нині вартує значно більше, аніж тонни загалом правильних, але пустих декларацій наших без числа і ліку партійних тусовок.

Прес-служба «Народовладдя».

ФОТОФАКТ

У Чернігові відбувся Міжнародний польовий археологічний семінар «Дружинні старожитності Центрально-Східної Європи VIII—XI століть», у роботі якого взяли участь учені зі Швеції, Канади, Росії, Норвегії та України.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

На знімку: народний депутат України, академік НАН України Петро Толочко викладає свою точку зору щодо значущості археологічних розкопок у Шестовиці поблизу Десни.

Передплата–2004 розпочнеться в першій декаді вересня

Таку втішну для друкованих ЗМІ обіцянку дали керівники Держкомзв'язку та інформатизації України на нараді в цьому відомстві.

Вона була присвячена підсумкам передплатної кампанії другого півріччя нинішнього року і проблемам розповсюдження та доставки газет і журналів. Керівники державних підприємств «Укрпошта» та «Преса» з оптимізмом називали цифри зростання передплатних тиражів порівняно з відповідним періодом минулого року. Проте газетярі не раділи, бо насправді передплатні тиражі газет і журналів падають щороку, і порівняння результатів з гіршими показниками, щоб цифра позвучала, не спонукає до оптимізму.

Видавці переконані: стійка тенденція спаду передплати є наслідком не тільки зубожіння людей, а передусім того, що газети, особливо щоденні, стають неактуальними для читача, бо поштовики доставляють їх із запізненням, у деяких регіонах навіть на кілька днів. Кому потрібні позавчорашні новини? — резонно запитували газетярі. А відповідають самі читачі, відмовляючись від передплати. Цю ситуацію можна назвати і втраченою вигодою, і порушенням законів про інформацію та про державну підтримку ЗМІ.

А зв'язківці натомість ремствують, мовляв, зазнають великих матеріальних збитків через те, що законодавчо обмежено підвищення тарифів на доставку... Мовляв, тарифи мають регулювати урядові постанови, а не закон. Отже, знову про тарифи. І водночас запитують у газетярів: як доставити у день виходу газету, скажімо, в село на Луганщину? Наводять приклади Швеції, де на підтримку поштовиків держава виділяє значні кошти. Постає запитання: якби і в Україні виділяли поштовикам бюджетні кошти, вони доставили б газету в село на Луганщину в день її виходу? Годі, всі розуміємо, що на сніданок свіжа газета там не буде. Йдеться зовсім про інше — коли пресу взагалі доставляють двічі-тричі на тиждень. Отакі реалії. «Укрпошта» каже, що це виняток. Однак, на думку газетярів, він уже потроху стає правилом. Особливо, якщо експеримент «Укрпошти» в чотирьох регіонах визнають вдалим, робочий день листонош скоротять до кількох годин, за що вони одержуватимуть 90—130 гривень на місяць... Усе може бути, бо поштовики вважають доставку преси не основними, а так званими іншими видами послуг. Поряд, мабуть, з доставкою пральнoго порошку, мила чи цигарок? Дарма, що інформація — продукт, який швидко псується, дарма, що у світі країна має проблеми зі свободою слова і реалізацією права на інформацію...

А щоб усе мало пристойний вигляд, зв'язківці пропонують видавцям організувати друк періодики в регіонах. Мовляв, тоді легше буде доставляти газети вчасно. «Не робіть цього, колеги, — каже головний редактор газети «Факти», — бо свіжі номери старіють там, де їх друкують, чекаючи на транспорт «Укрпошти»...

Останнім питанням порядку денного наради була спроба перекласти організацію доставки преси на Національну спілку журналістів, голова якої Ігор Лубченко колись спересердя сказав, що, мовляв, спілчани й самі ладні йти до читача... Поштовики відреагували на повному серйозі: готові, мовляв, і приміщеннями поділитися... Беріть, Ігоре Федоровичу, сумку листоноші, йдіть світами. Це вже фарс.

Пролунало на нараді з вуст зв'язківців і таке: «Якщо й надалі дотримуватися передплатної ідеології...» Отож довелося запитати, чи не збираються, бува, взагалі поховати передплату на пресу? Відповідь була приголомшлива: мовляв, до того йде, бо, бачте, в інших країнах її нема.

А ви, шановні, позвикали, щоб вам газетку до ранкової кави листоноша носив... Не годиться. Якщо вже хочете, нехай вам самі редакції в конвертику своє творіння надсилають. А ми, мовляв, за ціною поштового відправлення його, так і бути, доставимо... Ось до чого котимося!

Світлана ПИСАРЕНКО.

Деяким працівникам МЗС «треба відкрутити голови»

Перший віце-прем'єр-міністр, Міністр фінансів України Микола Азаров вважає, що «треба відкрутити голови» авторам заяви Міністерства закордонних справ України про рекомендації утриматися від польотів до США, Бельгії та Франції на літаках, що перебувають у державній власності України. Про це повідомило агентство «Корреспондент. net». За словами Азарова, «літати треба всюди, але потрібно зробити так, щоб наші літаки ніде не затримували і не заарештовували». Віце-прем'єр також зазначив, що для нього було потрясінням, коли український літак заарештували в Канаді.

Микола Азаров упевнений, що цей інцидент стався тому, що в нашій країні немає систематичної роботи з розв'язання інвестиційних суперечок.

Із зятем Назарбаєва все гаразд

У четвер у Києві в районі проспекту Бажана потрапили в аварію автомобілі кортежу «Укртранснафти» та офіційної делегації Казахстану. В автомобілях їхали міністр енергетики і мінеральних ресурсів Казахстану Володимир Школьник і один з керівників національної корпорації «КазМунайГаз». Спочатку до інформагентств надійшло повідомлення про те, що в аварії постраждав зять президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва перший заступник глави національної корпорації «КазМунайГаз» Тимур Кулібаєв. Проте вчора в посольстві Казахстану спростували цю інформацію і заявили «ГУ», що «потерпілих не було», а за фактом ДТП ведеться слідство.

Яна СТАДІЛЬНА.

Розслідування призупинено

Як повідомив прокурор Черкаської області Володимир Литвин, розслідування кримінальної справи за фактом доведення до самогубства начальника Черкаського районного відділу УМВС майора міліції В'ячеслава Романовського призупинено.

Одна з причин цього рішення — тяжкий стан колишнього керівника міліцейського відомства області Олега Кочегарова.

Чотири місяці тому генерал Кочегаров спробував звести рахунки з життям. У передсмертних записках він не визнав себе винним у скоєнні суїциду своїм підлеглим. Натомість звинуватив у трагедії власного життя місцеву журналістку, котра писала на теми захисту прав людини. Після вогнепального поранення в голову і перенесених кількох операцій Олег Дмитрович так і не зміг говорити.

Наразі заступник Держсекретаря МВС України Микола Ануфрієв представив у Черкасах нового начальника обласного управління міліції полковника Ігоря Лазарєва. Перед цим призначенням 44-річний офіцер обіймав посаду заступника начальника Головного управління боротьби з організованою злочинністю — начальника управління боротьби з корупцією МВС України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Надії — на Полісся і селян

ВРОЖАЙ-2003

Один мільйон гривень безповоротної допомоги (в середньому по 370 гривень на комбайн) виділено з обласного бюджету на ремонт зернозбиральної техніки. «Якщо жнива затягнуться, будуть кадрові втрати», — застеріг голова облдержадміністрації Микола Рудченко. За його словами, в тих лісостепових районах, які дають основний вал зерна, але водночас найбільше потерпіли від морозів та спеки, цього року можуть зібрати й утричі менше, ніж звичайно. А на Поліссі урожай очікується кращий за торішній. Тому господарства, які зазнали найбільших втрат через несприятливі погодні умови, мають перекинути частину техніки на північ області.

Приділено підвищену увагу особистим підсобним господарствам. Прийнято спеціальне розпорядження «Про закупівлю продовольчого зерна в населення». Ціни такі: 500 гривень за тонну жита групи А, 700 — за тонну пшениці третього класу, причому «більше платити можна, а менше — ні». Це, на думку керівників області, дасть змогу хліб не втримати ціни на хліб на нинішньому рівні, то принаймні обмежити їх зростання на 5—10 копійок.

Олексій КАВУН.

Житомир.

У НОМЕР

«Я — людина Президента, а не ставленик політичних партій...»

Про це заявив новий голова Кіровоградської облдержадміністрації Михайло Черновол, якого представив Прем'єр-міністр України Віктор Янукович.

Ректор Кіровоградського державного технічного університету зізнався, що призначення на посаду голови ОДА стало для нього несподіванкою. Він усе життя пропрацював на викладацькій роботі й керівного досвіду в сферах промисловості й економіки не має. Однак пообіцяв докласти всіх зусиль, аби виправдати високу довіру. Новий керівник області також сподівається, що найближчими днями в Кіровограді буде затверджено міський бюджет.

Віктор Янукович наголосив, що хоча останнім часом економічні показники на Кіровоградщині дещо покращилися невиріненими залишається чимало проблем. Серед них: заборгованість перед бюджетом і з заробітної плати на підприємствах; борги за використані електроенергію; безробіття; низький рівень залучення до регіону інвестиційних коштів тощо.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Випробування Ан-70 буде завершено за рік

Глави урядів України і Росії Віктор Янукович і Михайло Касьянов висловилися за завершення реалізації проекту літака Ан-70 у 2004 році. На військовому аеродромі Бельбек під Севастополем Михайло Касьянов заявив: «Такого літака з такими характеристиками у світі немає. Питання в тому, що випробування треба довести до кінця». За його словами, нині до літака є певні зауваження з боку російських ВПС. Водночас він висловив сподівання, що недоліки буде усунуто найближчим часом, а взимку літак пройде випробування за низьких температур і екстремальних умов.

Віктор Янукович, у свою чергу, висловив упевненість, що випробування буде завершено 2004 року, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Київське «СКБ Сухіна» розробило установки, які здатні з тирси, соломи, вугільного шламу, торфу і навіть каналізаційних відходів виробляти синтез-газ, а з нього потім можна одержати теплову енергію. Першу чергу такої установки відкрито на Бортницькій станції аерації.

На знімку: президент УСПП Анатолій Кінах **(ліворуч)** і Євген Сухін під час запуску установки в дію.

ФУТБОЛ

Який Сава, така й слава...

Чемпіонат країни. Вища ліга. 2-й тур.

«Шахтар» — Ворскла-Нафтогаз». 4:0. 22 000 глядачів. Голи: Бахарєв, 11, Пажин, 29, Воробей, 40, Ковалевський, 51.

«Таврія» — «Металург» Д. 1:1. 5 800. Іонанідзе, 41 — Младенович, 63.

«Волинь» — Іллічівець». 2:2. 7 000. Гащин, 41, з пенальті, Ісмаїлов, 61 — Сахаров, 18, Гунчак, 45+1.

«Чорноморець» — «Динамо». 1:0. 21 000. Косирін, 59.

«Арсенал» — «Оболонь». 2:1. 2 300. Іванов, 28, Чернов, 80 — Терещенко, 41.

«Кривбас» — «Зірка». 1:0. 7 500. Кудінов, 40.

«Дніпро» — «Карпати». 4:1. 6 500. Венглинський, 26, 54, 73, Шелаєв, 60 — Кабанов, 79.

«Металург» Зп — «Борисфен». 1:0. 4 000. Целих, 32.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	2	0	0	7—0	6
Дніпро	2	0	0	6—1	6
Динамо	1	0	1	5—2	3
Карпати	1	0	1	5—5	3
Оболонь	1	0	1	2—2	3
Арсенал	1	0	1	2—2	3
Зірка	1	0	1	1—1	3
Чорноморець	1	0	1	1—1	3
Кривбас	1	0	1	2—4	3
Металург Зп	1	0	1	1—3	3
Іллічівець	0	2	0	3—3	2
Металург Д	0	2	0	3—3	2
Таврія	0	2	0	2—2	2
Волинь	0	1	1	3—7	1
Ворскла	0	1	1	2—6	1
Борисфен	0	0	2	0—3	0

Динамівці в матчі проти «Чорноморця» були не схожі на себе — повільні, втомлені, якісь байдужі. Важко сказати, чому так сталося.

Кажуть, який Сава, така й слава. Безперечно, одесити цілком заслужено перемогли. Їм вдалося, вдало організувавши оборону, гостро контратакувати. Добре діяв їхній воротар, гравець молодіжної збірної України Руденко. А от його київський колега Рева припустився фатальної помилки, котра великою мірою призвела до поразки чемпіона. Але не можна валити все на одного виконавця.

Можливо, гру динамівців посилять бразильські новобранці. 24-річний оборонець Алессандро Морі Нун'єш уже підписав чотирирічний контракт, а 25-річний нападник да Сільва Нуньєс Лідсон близький до цього. Однак поки що ми є свідками того, як набирає обертів «машина» Шустера. «Шахтар» стартував потужно і переконливо.

В. Б.

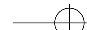

Базарна стихія ринків

Фото автора.

(Початок на 1-й стор.).

Прояснити ситуацію із стихійними ринками в столиці погодився заступник начальника адміністративної служби міліції в Києві Погорілов Сергій Миколайович. За його словами, щоб вирішити ситуацію із несанкціонованою торгівлею (або взагалі заборонити її), потрібне відповідне загальнообов'язкове рішення. Нарада з цього приводу мала відбутися в Київраді ще 15 липня, але в останній момент її (вже вдруге) знову відмінили. Коли наступна — невідомо. А оскільки торгівля в непередбачених для цього місцях не є порушенням громадського порядку, а скоріше, порушенням правил торгівлі, ось правоохоронці і наводять громадський порядок на стихійних ринках.

Знову повертаюся до студмістечка. Цікаво, а чого ж тоді не проганяють тих, хто торгує поруч на сходах підземного переходу? З'ясовується, є чіткі вказівки, де саме треба слідкувати за порядком. А ініціатива, як відомо, карається. Однак спритніші торговці примудрялися щось продати (одна дівчина навіть свіжу рибу пропонувала), поки міліціонери не бачили. Але фотографуватися все-таки соромилися.

А ось на Хрещатику картинка була дещо іншою. Тут інший попит — інша й пропозиція. Красиві ягоди в чистих стаканчиках, сливи і абрикоси — все найвищого гатунку. І продавці не ховаються, навіть посміхалися в об'єктив. Поцікавилися, в якому імпортному журналі можна буде шукати фото. Я, в свою чергу, поцікавилася, чому їх не проганяють. Почувши «нашу» мову, вони втратили до мене інтерес. Все правильно — ринок!

Анастасія СИРОТКІНА.

«Світанок» просувається на Захід

Високу нагороду в Женеві отримала відома в Україні агрофірма «Світанок», що у Васильківському районі на Київщині. Першою став почесний диплом і спеціальний приз, присуджений колективу в березні ц. р.

Цього разу відбір переможців проводився в 150 номінаціях з 70 країн. Агропромислова номінація по праву вважається однією з основних. Фірма «Світанок» була єдина, що презентувала Україну.

Почесні нагороди — диплом та спеціально виготовлену статуетку отримала засновник агрофірми, народний депутат України, доктор сільськогосподарських наук Тетяна Засуха.

— Ця висока відзнака є визнанням тих позитивних процесів, що відбуваються в Україні, — сказала Тетяна Володимирівна на урочистій церемонії вшанування переможців.

Саме відмінна якість і передові технології є основою високих показників цього господарства. Тут щороку вирощують 120 тисяч тонн цукрових буряків, 30 тисяч тонн зерна, надоюють мільйони тонн молока, на повну потужність діють цехи переробки м'яса, тепличне господарство.

Фото автора.

Житлових кредитів для молоді більшає,
проте їх усе одно гостро не вистачає

КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ

Більше чотирьох тисяч молодих сімей протягом останніх п'яти років одержали квартири в кредит. Державним фондом сприяння молодіжному житловому будівництву організовано фінансування на загальну суму 245 мільйонів гривень. Якщо минулого року побудовано півтори тисячі квартир, то нинішнього планується три тисячі, а наступного — ще на 50 відсотків більше. Проте на засіданні спостережної ради згаданого фонду один з її членів, віце-прем'єр-міністр України Дмитро Табачник, зазначив: «Ми пишаємося обсягами фінансування, але вони нас не задовольняють». Це й зрозуміло, адже заявки на отримання кредиту вже подали 100 тисяч українських сімей. А розраховувати на його одержання можуть тільки люди, яким ще не виповнилося 30 років. Виняток — за домовленістю з Національною академією наук України — зроблено для молодих науковців, які мають шанси отримати кредити до досягнення 35-річного віку.

Нині фонд збирається рішуче скорочувати інвестування індивідуального будівництва, натомість більше коштів вкладати у спорудження багатоповерхівок. Також планується звернути пильнішу увагу на вторинний ринок житла. Тобто не тільки будувати, а й купувати вже споруджені квартири. Це має прискорити оборот коштів.

Діяльність фонду фінансується і з державного, і з місцевих бюджетів. На своєму засіданні спостережна рада проаналізувала діяльність регіонів за такими критеріями: найменша ціна, найвищі темпи та бажання надавати земельні ділянки під молодіжне житлове будівництво. За результатами такого моніторингу застосовано систему «стягнень і заохочень» у вигляді часткового перерозподілу коштів. Як повідомив голова правління фонду Валерій Омельчук, з «аутсайдерів» — скажімо Криму та Дніпропетровської області — «знято» 700 тисяч гривень. Натомість вони перенаправлені «передовикам», серед яких Харківщина, Донеччина, Луганщина, Вінниччина.

Проте, варто сказати, кредитування молодіжного житлового будівництва в підсумку не завжди сприймається виключно позитивно. Прикладом може бути будинок номер 34-а по столичній вулиці Миколи Ушакова. Вже два роки, як у ньому живуть молоді сім'ї. Проте ЖЕК до цього часу відмовляється прийняти дім на свій баланс, аргументуючи це численними будівельними недоліками. Що вже й казати про проблеми з водою, ліфтами чи дитячим майданчиком — коли деякі мешканці наймали альпіністів, щоб ті знадвору позаліплювали вали мало не наскрізні щілини у зовнішніх цегляних стінах. Свого часу «Голос України» писав про побутові проблеми молодих сімей — мешканців цього будинку, але як бачимо вони й досі не вирішені.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Форум для тихих фанатів

Хто хоч раз бував на Форумі видавців у Львові, не дасть збрехати: ажіотаж там — майже як на хорошому футболі. Різниця лиш у тім, що фанати книги — тихі.

Цього року (11—14 вересня) видавці проведуть ювілейний, десятий збір. З такої нагоди громадська організація «Форум видавців» оголошує конкурс на краще ЗМІ України, що висвітлює стан та проблеми вітчизняного книговидання, та кращого журналіста, котрий пише на книжкові теми. Переможців конкурсу буде нагороджено 11 вересня на урочистому відкритті X Національної книжкової виставки-ярмарку «Форум видавців» у Львові. Тридцятьом журналістам, які пройдуть відбірковий тур, буде оплачено проїзд і три дні перебування на форумі. За інших рівних умов перевагу буде надано представникам регіональних ЗМІ. На переможців чекають цікаві й цінні нагороди від українських видавців. Матеріали на конкурс (статті, рецензії, інші публікації, починаючи від січня 2003 р.) треба надіслати до 1 вересня в Дирекцію форуму: 79005, м. Львів, а/с 6644 або: forum@snail.lviv.ua Інформацію про **Форум видавців можна знайти на веб-сайті www.snail.lviv.ua**

ФОТОФАКТ

Попри несприятливу погоду, хлібороби сільгоспфірми «Агротон» збирають по 28—30 центнерів озимої пшениці.

На знімку: комбайнери Олександр Коренев, Андрій Яровий, Олександр Чуйкін — передові робітники машинотехнологічної станції в Новоайдарському районі Луганської області.

ВАДИМ ЛІСНИЙ (УКРІНФОРМ)

АКЦІЇ

Сіно — в кожний двір

Більш як три тисячі мешканців Царичанського району повсюдно вийшли цього тижня на луки, пасовища, неугіддя і сіножаті косити соковиту та духмяну траву. І це справді неординарна благодійна акція, задумана і втілена керівниками району: тут більше тисячі ста чоловік престарілих, котрі тримають у своїх дворах сяку-таку живність, тих же кіз, скажімо, а от заготувати для них на зиму вдосталь сіна сил уже не мають. Ось і попрацювали молоді та дужі земляки, зокрема й депутати, учителі, навіть підлітки, щоб завезти у двори немічних і хворих дідусів і бабусь по тонні-півтори просушеного різнотрав'я. Заодно допомогли і багатодітним та малозабезпеченим сім'ям, одиноким матерям, для яких корівка в підсобному господарстві — чи не найперша сьогодні годувальниця. Після рясних дощів трави й отави пішли в ріст, і замість того, щоб нарікати на невротжай, недавню посуху і нестачу кормів для худоби, краще припасти поживного сіна.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

АНОМАЛІЇ

Хто залишив у полі слід?

Достигання зернових додає роботи не лише хліборобам. Цей період протягом останніх десятиліть означає початок справжніх жнив для уфологів, контактерів та інших дослідників паранормальних явищ. Ідеться про загадкові кола, узори, а часом і справжні картини, які періодично виникають на зернових ланах у всьому світі.

Уперше кола на ланах було помічено у Великій Британії 1972 року. За свідченням Артура Шаттлвуда та Брюса Бонда, вони стояли на схилі горба, чекаючи появи НЛО. Але та місячна ніч подарувала їм ще екстраординарніше видовище. За сотню футів (майже 30 метрів) від чоловіків частина колосся буз будь-якого помітного втручання вв'ялоподібно полягла, утворивши рівне коло на лану.

Сьогодні є близько вісімдесяти подібних свідчень, часом доповнених фотографіями та відеокадрами. Згідно з твердженнями очевидців, поява кола відбувається десь за двадцять секунд і часто супроводжується скрипучим звуком.

А всього налічується понад 9000 повідомлень про появу загадкових зображень у всьому світі. Щоправда, 90 відсотків їх надійшло з Англії. Дуже часто очевидці розповідають про появу «літаючих тарілок» безпосередньо перед виникненням зображень. Іноді позначки начебто зостаються на місці приземлення загадкових літальних апаратів.

На відміну від невловимих літаючих мандрівників, які не залишають після себе нічого, крім численних розповідей, кола на ланах — цілком реальні. Вчені й ентузіасти-дослідники вже три десятиліття працюють над розгадкою цього феномену. Гіпотез за цей час висловлено чимало, навіть наука спеціальна утворилася — цереологія.

Появу фігур пробували пояснити різними причинами: від метеорологічних (кола роблять невідомі атмосферні явища) до божественних. Було й припущення, що кола —певна форма енергообміну між земною корою та атмосферою, але чим саме вони обмінюються — незрозуміло. Серед можливих причин, крім найпоширенішої версії — посадки НЛО, називалися повітряні вихори й мікроторнадо, «весілля» з хороводами їжаків, дії привидів і прояви світового розуму, підступи транснаціональних корпорацій і навіть наслідок їхньої змови з прибульцями.

Крім з'ясування авторства загадкових зображень, робили спроби зрозуміти механізм самого феномену. Річ у тім, що колоски у фігурах не зламані, а лише зігнуті на рівні першого колінця стебла. Схоже, що рослини піддаються короткому впливу тепла, яке пом'якшує їх і змушує нахилитися до землі майже під прямим кутом, де вони знову стають жорсткими.

Процес, за заявами деяких дослідників, супроводжується потовщенням колоска і розширенням його вузлика, зміною зародка в зерні і появою порожнин у рослинах, ніби їх було нагріто зсередини. Також спостерігаються зміни у клітковій структурі, проте рослина не гине, продовжує рости. Стеблини у фігурах закручені у спіраль, у якій ентузіасти бачать ті самі логарифмічні пропорції, що й у числах Фібоначчі або золотій пропорції, котрі, втім, можна знайти і в природі, наприклад, у черепашці або розі барана.

Дно фігури може мати до п'яти шарів, і пшениця в кожному шарі закручена в бік, протилежний попередньому. Кожний колосок у них лежить точнісінько поряд з іншим. У центрі кола колоски можуть дивно переплестися, а часто в центрі може бути лише один прямий колосок (зазвичай у центрі стоїть незачеплений пучок колосків). Крім того, помітне підвищене інфрачервоне випромінювання із середини і зовні фігури.

Деякі дослідники стверджують, що піктограми змінюють магнітну структуру простору. Компаси не можуть визначити, де північ, де південь, камери, мобільні телефони й батареї не функціонують, і прилади літака починають збиватися під час прольоту над фігурою, лічильники Гейгера показують підвищення радіації приблизно в три рази порівняно з нормальним фоном. Тварини із найближчих ферм уникають аномальних місць навіть до того, як фігура з'явиться. Крім того, фігури на ланах також «полюбляють» розташовуватися над енергетичними лініями Землі, повторюючи енергетичний узор місцевості.

Але кола й лінії на ланах, за всієї своєї загадковості, не здатні сколихнути громадську думку настільки, наскільки це вдалося зображенням, що з'явилися поблизу Чілболтонської обсерваторії в англійському графстві Гемпшир. У ніч на вівторок 14 серпня 2001 року на пшеничному полі з'явився величезний малюнок — «людське обличчя» розміром 49х55 метрів. А за шість днів, вранці 20 серпня, поряд з ним було знайдено композицію, що надто нагадувала послання, відправлене людством до зірок 1974 року.

Докладний аналіз знахідки дав підстави стверджувати, що ми одержали відповідь, виконану в стилі першого послання. Після вивчення найоптимістичніше налаштовані дослідники схильні вважати, що його творці є мешканцями Юпітера, а точніше — одного з його супутників, що мають також свої колонії на Марсі. Їхня біохімія основана на сполуках кремнію, що в принципі не суперечить сучасним біологічним знанням. Згідно з отриманою інформацією істоти ці мають й іншу генетичну структуру. Відрізняється і зовнішній вигляд наших «візаві»: непропорційно велика голова, величезні очі, маленьке слабке тіло (повідомляється зріст — 100,8 см). Чисельність загадкових істот перевищує 21 мільярд.

Тоді, 2001 року, декотрі дослідники припустили, що малюнки біля Чілболтонської обсерваторії — лише перший крок певних розумних сил до встановлення контакту з землянами і що за ним напевне будуть інші. І вони не помилилися.

Нове «послання» з'явилося рівно за рік, у ніч на 15 серпня 2002 року, у тому самому графстві Гемпшир і всього за кілька миль від Чілболтонської обсерваторії. На пшеничному полі растровим способом було зображено портрет. На його тлі розташовувалося «послання», що зовні нагадувало компакт-диск. Композицію так і назвали — «Інопланетянин з компакт-диском».

Розшифрували послання, за винятком одного спотвореного слова, навдивовиж просто. Стандартне комп'ютерне кодирування легко перетворилося на літери латинського алфавіту (про мову тексту не повідомляється, але, вочевидь, космічні контактери звернулися до землян англійською): «Бійтеся тих, хто оманливі дари приносить, і їхніх невиконаних обіцянок. Багато болю, але час ще є... Десь поряд є й добро. Ми протистоїмо обману». Хто такі «ми», не пояснюється. Загадкою залишається і портрет. Незрозуміло, хто зображений: чи то ті, кого треба остерігатися, чи то самі автори послання.

Запитань тут чимало. І якщо у дослідників справжність знахідки сумнівів не викликала, то скептики налаштовані досить песимістично. Тим паче що підстав для цього у них задосить...

Олег ДЕНИСОВ.

(Продовження теми читайте за тиждень).

По одежі стрічають

Для того, щоб влаштуватися на роботу до солідної фірми з іноземними інвестиціями чи в якесь СП, треба пройти так званий фейс-контроль. Для цього багато розуму не треба. Його ліпше приберегти для процедури співбесіди. Треба лише не припуститися грубих помилок у виборі одягу та взуття. Нещодавно Міжнародна асоціація імідж-консультантів виявила десять найпоширеніших помилок у людей, які шукають пристойну роботу.

Наведу весь перелік цих зауважень. Однак спершу хочу нагадати людям, які шукають роботу, що загальновизнані стандарти в Європі та світі мають властивість дуже часто трансформуватися за умов вітчизняних реалій. Приміром, українському начальнику, який наймає секретаря, раптом можуть дуже сподобатися криваво-червоні нігті претендентки на вакансію, або ж її недбало розпущене волосся. Просто «там у них» за зовнішнім виглядом оцінюють насамперед ділові якості, а в нас... Ох, що лише не оцінюють.

І все-таки будемо наближатися до світових стандартів. Тим паче що українські наймачі також читають газети і журнали, звідки черпають інформацію про те, який вигляд має бути у його майбутнього менеджера чи начальника складу готової продукції. Навіть якщо це син Івана Івановича. Отже, під час співбесіди неприпустимі такі речі. Насамперед довгі яскраво нафарбовані нігті (йдеться, звичайно, про жінок). Інша крайність — непідстрижені і брудні нігті (стосується і чоловіків). Міжнародні іміджмейкери також не радять дамам і молодим людям надміру захоплюватися ювелірними прикрасами. Особливо це стосується великих сережок і браслетів. У повсякденному житті ви можете суперничати за кількістю сережок у вухах, носі, губах і навіть пупку з вождем якогось племені у джунглях, але свої африканські нахили краще не демонструвати в солідному офісі.

Опускаємося нижче пупка. На жаль, згідно з загальновизнаними нормами навіть спекотного літа неприпустимі голі жіночі ноги. Обов'язково треба мати панчохи чи колготи нейтральних кольорів. Що стосується чоловіків, то їхні шкарпетки мають бути такої довжини, щоб, сидячи в позі нога на ногу, роботодавці, тим паче роботодавиці, не відкривалися волосаті кінцівки. Шорти чи пляжні брюки також не додадуть привабливості діловому іміджу претендента. Як і ношений костюм з несвіжою сорочкою. Краватка-«метелик» у чоловіка може спричинити подив у будь-якому випадку, хіба якщо ви наймаєтеся в цирк чи філармонію. Не слід також носити взуття з відкритими носками чи без задника.

Чого ще треба уникати, то це виробів із шкіри, включаючи шкіряні куртки. Єдине, що може бути, — ремінець для годинника і сумка. Недоречними також під час співбесіди будуть сумки, прикрашені логотипами, і пластикові пакети, набиті паперами, а також червоного кольору портфелі, сумки, черевики, краватки, сорочки тощо. Інакше кажучи, червоний колір залишіть для поїздки на корриду до Іспанії. Гроші на цей тур ви обов'язково заробите, якщо вже доклали так багато зусиль, щоб отримати цю роботу.

Яна СТАДІЛЬНА.

Спаржа — королівський овоч

А ЯК У НИХ?

Спаржу в Німеччині з давніх-давен вважають вишуканим овочем, страви з якого подавали винятково до столу королівських осіб. Звідси й пішло: спаржа — королівський овоч.

Мені запропонували поїхати на плантацію, де вирощують спаржу. «Шпаргельхоф», чи по-нашому двір, господарство з вирощування спаржі, було досить далеко, за німецькими мірками, — кілометрів за сто від Мюнхена. Ним володіє Хуга Р. Він в основному обробляє овочі, як він нам пояснив, за сезонами їхнього дозрівання. Спаржа не тільки найраніша культура, а й дуже прибуткова. Під неї фермер відвів ціле поле — два гектари. Але воно, на відміну від своїх овочевих братів, мало якийсь сірий вигляд. Придивившись, ми побачили на розпушених безкраїх борознах, на рівних проміжках, схожі на гребінці, немов витягнуті трохи вгору, зелені пагінці. Трохи осторонь працювали молоді чоловіки й жінки — спритно підчіплювали ці гребінці спеціальними щипчиками і тягли до себе довгі сіруваті корені. Вони були схожі на корені хрону, якими так багаті наші городи. Мені теж запропонували посмикати спаржу, попередньо пославши між рядками довгі солом'яні килимки-мати. У спеціальні квадратні кошики, які нам дали, ми повинні були тільки вздовж і тільки корінець до корінця складати наш врожай. На дотик корені були досить шорсткі, а коли потерти їх один об одного, то поскрипували: отже, стиглі.

А потім мені дали невеликі, як для картопляної шкірки, ножички і запропонували її очистити, попередньо обмивши в жолобі з проточною водою. Особливо акуратно очищати треба було головку спаржевого кореня. Виявляється, це найсмачніша і найсоковитіша частина овочу. Це, звичайно ж, був маленький урок поводження з малознайомим для нас овочем. І обробила я в такий спосіб тільки штук шість.

І, нарешті, після «трудів» мені запропонували покуштувати спаржу. Адже який це німець, коли він справжній підприємець, та ще фахівець з вирощування такого екзотичного кореня, не матиме саме тут, у нижньому поверсі свого будинку, невелику закусочну, де готують і пригощають стравами зі спаржі?! За досить невелику плату нам запропонували щонайменше десяток страв: відварена у сметанному соусі, як гарнір до м'яса, у салаті, запечена в олії з кубиками хліба і... Враження одне: незвично і дуже смачно. Загалом поїла я по-царському, тобто по-королівськи.

До речі, знаєте, чому спаржу називають королівським овочем? Історія її появи сягає Стародавньої Греції, де вона вперше з'явилася більш аніж 2500 років тому. Щоправда, спочатку її використовували як ліки від запалення ясен, зубного болю, укусів комах. А потім, покуштувавши, почали подавати страви зі спаржі, чи з «аспарагуса», як її тоді називали, тільки знатним особам, наділеним імператорською чи королівською владою. До Німеччини вона потрапила разом з римськими завойовниками, що теж добре зналися на секретах вирощування спаржі. Як відомо, у ті часи Німеччина була частиною Римської імперії. І тоді сприйнятливі до всього нового німці, незважаючи на суворі обмеження з боку римської влади на вирощування спаржі як овочу, гідного тільки імператорів і патриціїв, почали тайком вирощувати ці королівські корені. Виявилося, не так уже складно, і прибутково. А з огляду на те, що Німеччина протягом сторіч була роздробленою на багато малих герцогств і королівств країною, то з'явилися спеціальні постачальники спаржі для цих королівських дворів.

Уперше велике вирощування спаржі на землі Бранденбурга почав у 1861 році досить далекий від сільського господарства промисловець Карл Фрідріх Херман. Було це під містом Беліцем. І тепер у цих місцях лани під спаржею займають більш аніж 800 гектарів. З них щорічно знімають до 4 тис. тонн королівських коренів. А в самому невеликому місті Шлункендорф під Беліцем є навіть музей спаржі, який досить активно відвідують німці з усіх куточків країни.

Які особливості спаржі? По-перше, коріння дуже поживне, але... низькокалорійне. Справжня мрія для усіх за сучасного буму загального схуднення. У цьому випадку він просто незамінний. Спаржа багата на залізо, вітаміни В і С. Вона позитивно впливає на діяльність кишечнику, печінки і нирок. Ну а для гурманів — це постійне джерело насолоди і експериментів у сфері готування нових страв. Дехто з них вважає особливим шиком самим зібрати, очистити і приготувати собі страву до смаку просто в домі хазяїна плантації.

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

Довідка «ГУ».
У Німеччині під спаржею зайнято більш як 2 тис. га землі. Вона продає в інші країни понад 50 тис. тонн королівських коренів щороку. Сума виторгу становить 138 млн. євро. Кожна німецька родина в середньому на рік споживає до 6 кг спаржі.

КАЛЕНДАР

Звичайне кохання незвичайних людей

У Санкт-Петербурзі на Невському проспекті в будинку номер 54 у XIX столітті розміщувався славнозвісний готель «Демут». Саме тут 1843 року познайомилися оперна зірка Поліна Віардо і 25-річний юнак Іван Тургенєв. Уславленій виконавиці його представили вельми своєрідно: «Російський поміщик, чудовий мисливець, цікавий співрозмовник і поганий поет». Що ж, тут-таки мали рацію — прославили Івана Сергійовича передусім його прозові твори, а не вірші.

На час знайомства з Тургенєвим Поліна була вже заміжня, її талант і майстерність співачки вихваляли в найкращих салонах і Росії, і Європи. Ще б пак! Адже мадам Віардо мала не лише блискучі природні дані, а й чудових учителів. Її батько, Мануель Гарсія, — визначний тенор початку XIX століття, перший виконавець партії графа Альмавіви в «Севільському цирульнику», згодом став одним із найвідоміших викладачів співу в Європі. Поліна змалечку навчалася музики. Мати навчала її співу, а знаменитий композитор Ференц Ліст — гри на фортепіано. Її кар'єра як концертмейстера розпочалася у 15 років у Брюсселі, а 1838 року, коли Поліні виповнилося сімнадцять, вона виконує свою першу партію. То була роль Дездемони в опері Россіні «Отелло».

За визнанням сучасників, Поліна Віардо не була красунею: сутула, з опуклими очима, крупними рисами обличчя — не найідеальніша зовнішність для сцени. Поет Генрі Гейне, згадуючи про неї, казав, що вона нагадує краєвид, водночас жахливий і екзотичний. Та коли вона починала співати — глядачі забували про її зовнішність. Її голос, за словами знаменитого французького композитора Сен-Санса, не був ані оксамитовий, ані кришталево-прозорий, скоріш гіркий чи журливий, іноді тривожний і сповнений туги, іноді сумний до сліз. Цей голос був створений природою для трагічних ролей, епічних поем.

А Іван Тургенєв далекого 1843 року був звичайним нікому не відомим юнаком із багатої поміщицької родини. Однак невдовзі між ними почався роман. Після закінчення гастролей Поліни Віардо у Санкт-Петербурзі Тургенєв залишає Росію, щоб бути поряд, бачити й чути свою богиню, залишаючись, як і раніше, в тіні. Він багато подорожує Європою, і найчастіше назви міст, що їх він відвідує, значаться в гастрольних маршрутах співачки. Він продовжує багато писати і видаватися в Росії і, звичайно ж, часто зустрічається з родиною Віардо.

1864 року Тургенєв зводить будинок у Баден-Бадені, неподалік від їхньої оселі. А 1870-го спалахує франко-прусська війна. Родина Віардо, а з нею і Тургенєв, залишають Баден-Баден, щоб остаточно оселитися у Франції, неподалік Парижа. Тургенєв наймає дачу поряд, у Буживалі. У ці роки Поліна вже залишила сцену і цілковито присвятила себе педагогічній і композиторській діяльності. Вона пише невеличкі оперети і музику до деяких творів Тургенєва, організовує спільне виконання. Їх і досі іноді вже майже тридцятирічне кохання.

1882 року Тургенєв захворів, діагноз — рак. Жити йому залишалося недовго. Він диктує Поліні свої останні оповідання, листи, зокрема відомий лист до Льва Толстого. Поліна пережила свого коханого аж на двадцять сім років...

Вчора прихильники творчості Поліни Віардо відзначали сто вісімдесят другу річницю від дня народження співачки.

Агент 007 стане сером

Кіноактор Пірс Броснан, що виконав роль Джеймса Бонда у кількох фільмах, стане почесним кавалером ордена Британської імперії. Зроблено це буде на відзнаку його заслуг у просуванні «стилю й привабливості» образу Великої Британії. Актор, який народився в Ірландії, заявив, що зворушений такою увагою з боку королеви. Нагороду Борсновані буде вручено послом Великої Британії в Ірландії.

Міністр закордонних справ Великої Британії Джек Стро також високо поцінував 50-річного актора: «Виконана ним в останніх чотирьох фільмах про Джеймса Бонда роль агента 007 додає шику і привабливості до образу Великої Британії», — сказав міністр.

У свою чергу, Броснан подякував «пристрасним і мужнім» колегам і друзям, чиї зусилля надихали його на роботу, **повідомляє Бі-бі-сі.**

Шлюб — кінець кар'єри науковця та злодія

Як з'ясували новозеландські дослідники, більшість великих відкриттів було зроблено молодими неодруженими чоловіками, котрі після того, як узяли шлюб, «зав'язують» з наукою. До того ж таку саму ситуацію можна спостерігати і щодо злодіїв — більшість із них стають законослухняними після одруження. Єдине пояснення, яке наводять науковці, — високий рівень тестостерону у крові молодих холостяків.

ФОТОФАКТ

Один з кращих серфінгістів, Тай Барроу, ловить хвилю.

Фото АП.

Фото АП.

Померла легенда

У Гавані на 96-му році життя помер легендарний кубинський музикант Компай Сегундо. Він народився в Сантьяго в 1907 році. Свій перший диск співак записав майже 70 років тому.

Сегундо був засновником нового напряму в кубинській музиці, що поєднував у собі африканські ритми з іспанськими мотивами. Сегундо відомий ще й тим, що винайшов особливий варіант семиструнної гітари.

Подарунки Джорджу Бушу... без користі

Президент США Джордж Буш отримав у подарунок від Саудовської Аравії картину вартістю мільйон доларів. Від італійців — скульптуру, що оцінюється у більш як 30 тисяч, а від британського прем'єр-міністра Тоні Блера — сумочку для туалетного приладдя за 216 фунтів стерлінгів (приблизно 345 доларів) з ініціалами президента GWB.

Такими є деякі предмети із опублікованого списку подарунків, котрі президент Буш отримав з часу вступу на посаду в січні 2001 року.

Вважають, що сумочка для туалетного приладдя — це жарт, натяк на слова Буша про те, що з Блером вони схожі, щонайменше, в одному: обидва лідери чистять зуби однією і тією самою пастою. Цю заяву Буш зробив під час своєї першої зустрічі з Блером. Утім, подарунок від британського прем'єр-міністра не був найдешевший. Рекорд у цьому належить Марокко, від якого Джордж Буш отримав коробочку з блешнею на три долари з центами.

Проте президент США не зможе скористатися ні скульптурою, ні картиною, ні блешнею. Все це надходить до Національного архіву на зберігання.

Ближче до варвара, ніж до губернатора

Чутки про можливе висунення Арнольдом Шварценеггером своєї кандидатури на посаду губернатора Каліфорнії, що тривалий час розповсюджувалися в американській пресі, можуть залишитися лише чутками. Актор проводить переговори про участь у наступному проекті «Термінатора-3» проекті — сімейній комедії «Великий сер». Також, як повідомляють друковані видання, Шварценеггер має намір повернутися до свого першого героя, який приніс йому світову популярність — Конана-Варвара.

Кенгуру-маніяк

Двометровий кенгуру увірвався в будинок мешканця міста Монто Джона Крауча і накинувся на його дружину. Перш ніж Крауч зміг відтягти тварину, та встигла подряпати жінці обличчя й кілька разів ударити в живіт. Крауч виштовхав кенгуру на подвір'я і зарубав сокирою. Сам він при цьому розтягнув руку і дістав кілька глибоких подряпин і синців.

Побачивши серфінгіста, одна акула каже другій: «Дивись, який сервіс! Вечеря на таці!»

СУСПІЛЬСТВО

Купіть візу до Миньковець!

Неймовірно: в кінці XVIII століття в Україні з'явилась маленька Миньковецька держава, справжнє чудо демократії й прогресу. І тепер у тій державі хотілося б жити. Та її вже нема.

Спадок Мархоцького

Шість тисяч десятин землі мав успадкувати Ігнатій Мархоцький від дядька, старого бездітного Войцеха. А молодий Мархоцький, хоч і розумний од природи, але любив погуляти. Тому дядько Войцех спровадив юнака солдатом до пруської армії, хай перебіситься! Допомогло: за чотири роки служби Ігнатій досконало вивчив німецьку, французьку мови, опанував римське право, філософію, літературу та історію. Затим пішов до польського короля, дослужився до майора, став шанованою при дворі людиною, чим зворушив серце суворого дядечка. У 1783 році Ігнатій повернувся до Миньковець, привіз молоду дружину, римлянку Еву Руффо. Знов скандал: дядько хотів, щоб небіж одружився з польською шляхтянкою. Молодята забралися в Італію.

У заповіті Войцех таки відписав миньковецький ключ Ігнатієві. Хоч і нагадав, що той негідний подарунка. Так 1788 року Ігнатій вступив у володіння Миньківцями. Отоді все й почалося.

Як привернути до себе селян? Граф був твердо переконаний: на кріпаччині далеко не зайдеш.

На той час Поділля відійшло до Росії. Граф адресує владі заяву: мовляв, заміняю панщину розумною волею і законами, «котрі люди здатні виконувати».

На дивацтва графа влада спершу дивилася крізь пальці, бо з Петербурга була вказівка: поляки мають жити в імперії краще, ніж до того!

А в Миньківцях відбулася справжня оксамитова революція. З усіх володінь графа: Городиськ, Катеринівки, Мислібор, Старика, Тимкова, Отрокова, Побійної, Побіянки, Кружковець, Притулівки, Ханівки, Сиворіг, — до Миньковець зійшлися піддані. І на майдані утвердили вони статут Миньковець, положення про шляхетське право, привілеї фінансів, вибори магістрату, суду. Владу розподілили на законодавчу, виконавчу та судову. Граф дав право народові самому вирішувати всі державні питання. Панщину скасували, натомість селянин платив панові один карбованець 4 копійки за 100 квадратних сажнів землі. Селяни стали орендарями з правом успадкування.

Будівничий

Оті закони Мархоцький видрукував у власній друкарні й розіслав у сусідні помістя. І це тоді, коли кріпака могли (за наказом Катерини II від 1760 року) продати, заслати в солдати чи на каторгу, обміняти на собаку чи безкарно вбити.

Мархоцький визволив одразу десяток тисяч людей. І вони віддячили йому любов'ю й ентузіазмом. Взяти хоча б майстра Никифора Яворського. Він будував млини, де робилось борошно та крупи 50 сортів на продаж за кордон. Яворський знав точні науки й філософію, був чудовим винахідником і найкращим другом графового внука Гортензія.

Європейці, котрі їздили до Миньковець на цілющі води, дивувались. Адже ні в Прусії, ні в Польщі такого ще не було. Як же налякав Мархоцький сусідів! На кордонах своїх володінь він поставив стовпи з написом «Границя панства миньковецького від панства російського». Кордон укріпили вартою. Навіть царські чиновники без дозволу графа не могли в'їхати до Миньковець.

Ігнатій був одержимий будівництвом. Поставив костьол з тесаного каменю, збудував училище замість церковно-парафіяльної школи, звів собі палац — Бельмонт, а на першому його поверсі розмістив суд, зал для зборів та театр, спорудив чотири резиденції (для чотирьох пір року), храми богині миру, Вільгельму Телю, Жан-Жаку Руссо, підвісні мости, водогін, заклав сади, парки, нові села, поставив готель для курортників з Європи. Мріяв він і про власний вищий учбовий заклад!

І Миньківці розквітли! Тут з'явилися суконна, паперова, екіпажна фабрики, шкіряний, цегельно-черепичний, спиртовий заводи, млини, круподерня, олійниця, друкарня, аптека, безплатна лікарня з кваліфікованими лікарями. Сусідські кріпаки тікали до Миньковецької держави. На всі скарги сусідів граф відповідав, що Миньковецька держава живе за законами, виробленими всіма людьми, і що воля — найдорожче благо, дароване кожній людині Богом.

Мархоцький був найголовнішою особою держави, але не втручався у справи зборів. Незалежним був і суд, який щороку вибирали самі люди. У кожнім селі були суди першої інстанції, апеляційний знаходився в Бельмонті. Суди керувалися римським правом. Відомий лиш один закон, виданий самим графом: хто обзивав хлібороба хлопом, хамом — того штрафували. Державний суд мав розбирати тяжкі кримінальні справи, але за час Миньковецької держави їх просто не було. Найвища міра покарання — висилка в «Понтійські володіння», землі на Херсонщині, що їх придбав Мархоцький.

Граф переймався, щоб крамарі не дурили людей, тому поставив точні ваги, де кожен міг перевірити свою покупку. Діяла і комісія санітарного нагляду за виготовленням продуктів, станом харчевень та шинків, страхове агентство на випадок пожежі, каліцтва на виробництві. Граф випускав навіть власні гроші, і в державі було все, що хотіли придбати за них громадяни.

Найбільше диво, що граф не розорявся, а шороку багатів. Він почував себе батьком свого народу. Навіть сам проводжав в останню путь кожного померлого громадянина держави. І себе називав громадянином. Як бракує цього нинішнім правителям!

Граф-язичник

Мархоцький у своїй державі запровадив напів'язичницькі дійства на честь Церери, по суті, свято обжинків. Граф у римській тозі їхав на колісниці, запряженій восьмериком чорних волів із позолоченими рогами і благословляв хліборобів, обсипав золотими монетами женців, яких виходило в поле одразу майже чотири тисячі. На полі між Малою Побіянкою та Іванківцями граф кропив збіжжя та людей водою. Коли було вижато останній сніп і понад 200 плугів проклали перші борозни під наступний урожай, люди збиралися за спільним столом. Це був священний ритуал. Держава святкувала. Лише в Миньківцях тоді мешкало до чотирьох тисяч душ.

За «кордоном» зубами скрипіли на Мархоцького. Особливо обурювалася церква, що він сам проголошує проповіді у храмах і навіть свою доньку хотів вінчати не в костьолі, а в амфітеатрі! А ще оте свято у полі! «На Цереру» випускали барабанщиків, поліцію, забороняли священикам туди ходити, тому сам Ігнатій одягав рясу і правив церковну церемонію. А народ ставав на захист графа, бо з часу запровадження «Церери» неврожаю чи іншого лиха Миньківці не відали. Графа не раз ув'язнювали, але громадяни держави приходили до Кам'янця з проханнями звільнити їхнього правителя. Будучи «під арештом», граф гуляв по Кам'янцю в тозі, сандаліях, з тризубом у руках, люди віддавали йому шану і приводили дітей благословити.

Нащадки

Так тривало до 1827 року. А невдовзі по смерті Ігнатія влада випровадила родину Мархоцьких у Понтійські землі. Нібито за зв'язок з Кармалюком. Із заслання повернувся лише онук Гортензій, та Миньковецьку державу вже розшматували зажерливі сусіди.

Таким би людям довіряти долю народів і держав. Але про графа розпускали чутки: дивак, авантюрист! Злет Миньковець перервався. Радянська влада довершила розруху: з Миньковець вивезли «район» до Дунаєвець, стало це мальовниче село «подільської Швейцарії» на вінницькій трасі мало не неперспективним. Нині тут лиш півтори тисячі мешканців, переважно пенсіонери. Спорожніли побудовані графом будівлі, згодом чудовий тесаний камінь просто розтягли, а фамільний склеп Мархоцьких стерли з лиця землі, і вітер довго носив полем жмути волосся.

Пам'ять про подвиг Ігнатія Мархоцького жива завдяки краєзнавцеві Станіславу Оліневичу, журналістові Володимиру Сутковецькому, письменникові Броніславу Грищуку. Більшість досліджень Миньковецької держави побачила світ вже за незалежної України. Її сьогодні такий досвід самоврядування дуже потрібен.

А ми рушили до Отрокова та Притулівки. І знайшли там духовного нащадка Мархоцького. Він сидів на веранді, читав свіжі газети, серед них «Голос України».

Петро Боднарчук родом з Отрокова, 30 літ головував у колгоспі «Комуніст», центральна садиба якого була в його рідному селі (контора — у найкращій з резиденцій графа). Може, дух миньковецького правителя зійшов на Боднарчука, який, звісно, був партійним і мав би вважати графа за ворога? А може, рід Боднарчуків зберіг у собі гордість громадян вільної Миньковецької держави і передав його Петрові? Замолоду був остарбайтером, невільником, тоді й затямив: будуй своє, бо робитимеш на чужинця. Хоч має вже 76 літ, а люди досі кличуть його взяти в свої руки занедбане нині господарство.

Колись Петро Данилович розкопував тутешні кургани, шукав свідчення старовини. У селі Тимкові, що теж належало Мархоцьким, краєзнавець, завклубом Микола Стасюк, хоч незрячий, зібрав чимало експонатів, зокрема прикордонний камінь Миньковецької держави, який тепер у Хмельницькому краєзнавчому музеї. Потім Боднарчук допоміг відкрити в Тимкові музей. Знищив той музей наступник Боднарчука, якому було байдуже усе, крім своїх інтересів. Музей розтягли.

— Наші люди дуже трудящі, але до праці треба ще волі, а до волі — розуму, свідомості і справедливості. Як писалося в статуті Миньковецької держави. Інакше б не рознесли і приміщень у Сиворогах, не зрівняли з землею зимової резиденції у Великій Побійній, тепер донищують унікальний комплекс старої забудови в Отрокові.

Багатьом тут просто байдуже, що було, що буде. Таких «громадян» ми бачили і в Миньківцях — з пропитими поглядами, спраглих не до історії свого роду, а до чарки. Невже немає просвітку? Тут же благодать для курорту, зеленого туризму, та й сільського господарства.

На всю Миньковецьку державу ще тримається один керівник — голова ТОВ «Ранок» Дмитро Алексєєв. Уже 23 роки керує він п'ятьма колишніми селами графа, і, може б, при іншій політиці держави щодо села та при справжніх реформах, підняв би він Миньківці, бо з усіх сил впирається, а таки господарює. Поля засіяні, ферми не порожні, є в коморі і олія, і цукор, і борошно.

— Колись Мархоцький привіз із Європи передові ідеї та технології. А наші державні мужі дозволяють у Європу за безцінь вивозити м'ясо, вигодуване хлібом, а звідти везуть... гнилих щурів. Так і напишіть. Хіба їм треба міцна незалежна держава чи заможний, освічений народ?!

... Хіба мало нині в Україні людей, багатших за графа Мархоцького? А хоч один, образно кажучи, купив візу до Миньковець, звільнив свій народ і став героєм? Мабуть, Бог є: недавно, коли була велика пожежа в Кам'янець-Подільському міському архіві, миньковецькі папери дивом опинилися за сто кілометрів звідти і не згоріли! Це натяк, панове-громадяни!

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Петро Боднарчук біля головних воріт отроківської резиденції Мархоцького.

Фото автора.

Хмельницька область.

КУЛЬТУРА

Клопітне літо Андрія Жолдака

Здійснивши у червні гастрольний тур у Молдову, Румунію та балканські країни, у липні Харківський театр імені Шевченка відвідав Францію. Закордонними вояжами харків'яни зобов'язані своєму нинішньому художньому керівникові Андрію Жолдаку. На Фестиваль європейських театрів у Гренобллі Жолдак привозить свої вистави уже втретє. Зіграні тут раніше «Ідіот» та «Одруження» справили на французьку публіку настільки хороше враження, що дирекція фестивалю запросила українських акторів і нинішнього літа. Харків'яни єдині представляли тут східноєвропейський театр. Зіграний двічі «Гамлет. Сни» викликав овації та крики «Браво!», глядачі, незважаючи на пізню годину, довго не відпускали акторів зі сцени.

Поки зарубіжні продюсери перетравлюють свої враження, Андрій Валерійович уже отримав дві пропозиції про співпрацю. Однак від зарубіжних контрактів, згідно з якими він мав би по півроку працювати у різних містах Європи, режисер поки що відмовився. Нинішній художній керівник «Березоля» не може дозволити собі розкоші покинути на півроку трупу, оскільки пообіцяв їй, що найближчим часом театр опиниться у десятці кращих європейських колективів! Можливо, така амбіція комусь видасться вже надто нахабною, однак актори Жолдаку вірять. Поки що всі свої обіцянки він виконує. Обіцяв зарубіжні гастролі і фестивалі — і ось уже другий рік харків'яни мандрують дорогами Європи. Обіцяв залучити колектив до світової культури, показати найвидатніші пам'ятники архітектури, скульптури, живопису — обіцянку виконав! Лише у цій поїздці по дорозі до Гренобля харків'яни побачили древній Краків, Дрезден, знаменитий Баден-Баден, по бруку якого ходили Достоєвський, Гоголь, Тургенєв... Замість того, аби за кілька годин перетнути автобаном решту шляху і привезти втомлених акторів до Гренобля, Жолдак повіз їх у Альпи, де лежить справжня старовинна Франція. Мандри ранковими вулицями містечка Арбуа, що вважається центром виноробства, перенесли шевченківців у середні віки. На зворотному шляху трупа, замість того, щоб за два дні добратися додому, помандрувала до Італії, побачила Флоренцію та Венецію, скупалася у двох морях. Далі — дорога на Відень. Відень для колективу «Березоля» — особливе місто, адже тут студіював філософію Лесь Курбас.

А що стосується фахових результатів цієї поїздки, то Андрій Валерійович у цілому задоволений. «Кожна наша поїздка має певні завдання, — каже режисер. — У даному разі це була прем'єра «Гамлета» у Західній Європі. У Східній Європі за цю виставу ми уже отримали приз у Румунії, гран-прі у Македонії, премію у Болгарії. Показали виставу й у кількох українських містах. Тепер для нас важливо було отримати оцінку західних глядачів, критиків, продюсерів. Друге завдання цієї поїздки в тім, щоб, добре зігравши виставу, залишити за собою право і наступного року приїхати до Гренобля. Хоча цього року фестиваль дещо постраждав через страйки французьких акторів, ми не звертали на це уваги. Була спроба зірвати і нашу виставу, та все ж ми її зіграли для тих, для кого нам важливо було зіграти. Окрім інших, нас дивився один із наймогутніших продюсерів світу Майкл Моріс. Він спеціально прилетів із Сан-Франциско в Лондон, а звідти до Франції і приїхав на таксі в Гренобль, щоб подивитися «Гамлета». Моріс, продюсер Боба Уілсона, Піни Бауш, вважається «акулою» у театральному світі. І сам факт, що він спеціально приїхав до нас на виставу, достатньо промовистий. Він збирається прилетіти і до Харкова, подивитися наші вистави за Тургенєвим і Солженіциним. Отже, для нашого театру ця поїздка стала своєрідним інформаційним проривом на Захід».

На Захід спрямовані й серпневі маршрути шевченківців: у Гданську вони виступлять на Шекспірівському фестивалі, після чого їдуть на двотижневі гастролі до Голландії з «Гамлетом» та «Місяцем любові». А восени Андрій Жолдак зі своїм колективом збирається завойовувати Далекий Схід.

Вадим ДИШКАНТ.

На знімку: сцена з вистави «Місяць любові» Харківського театру імені Шевченка.

КАЛЕНДАР

Товариш маузер

Сьогодні було б 110 літ Володимиру Маяковському. Його знаменитий рядок «Тише, ораторы! Ваше слово, товарищ маузер!» вочевидь ворожий парламентаризму, і парламентські газети (як-от наша) могли б проігнорувати цей ювілей. Але ми цього не зробимо. Бо він таки великий поет. «Облако в штанах» і «Флейта-позвоночник» — речі, яких йому цілком вистачить для безсмертя. І ще важливо: він був із тих рідкісних імперських поетів, котрі шанували Україну («Товарищ москаль, на Украину зубы не скаль!» або «Эта мова величава и проста...»). Він справді любив наш край: «Облако в штанах» пережите ним в Одесі, його кращий приятель Бурлюк — з Херсонщини. Маяковський (московський король більярду) любив навіть Харків, де ганебно програвав на більярді нашому поету Йогансену. Маяковський узагалі багато що любив, а любов буває зла. Таким злом і смертю від «товариша маузера» обернулася для нього симпатія до комуністичного режиму. Він став хунвейбіном поезії, його радянські «дадзибао» жахливі й смішні: «Я, душу похорив, кричу о вещах, обязательных при социализме...» — «Должен каждый пролетарий посмотреть на планетарий!». Якби комунізм судили за його диявольські спокуси, у списку спокушених і погублених обов'язково стояло б ім'я великого Маяковського.

Віталій ЖЕЖЕРА.

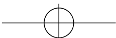

11 липня. Відкриття пам'ятника українсько-польського примирення «Пам'ять—Скорбота—Єднання» на Волині, під час якого виступили президенти України Леонід Кучма та Польщі Александр Кваснєвський.

15 липня. Київ. Розпочато творчо-політичну акцію «Україною. Чумацьким шляхом», організовану Київською міською організацією Української народної партії.

14 липня. Мешканцеві Одеси Костянтину Терентійовичу Зяньку виповнилося сто років.

12 липня. Стартував 13-й Чемпіонат України з футболу.

13 липня. Севастополь. На Чорному морі відбулося театралізоване свято «Розваги Нептуна» на честь Дня рибалки.

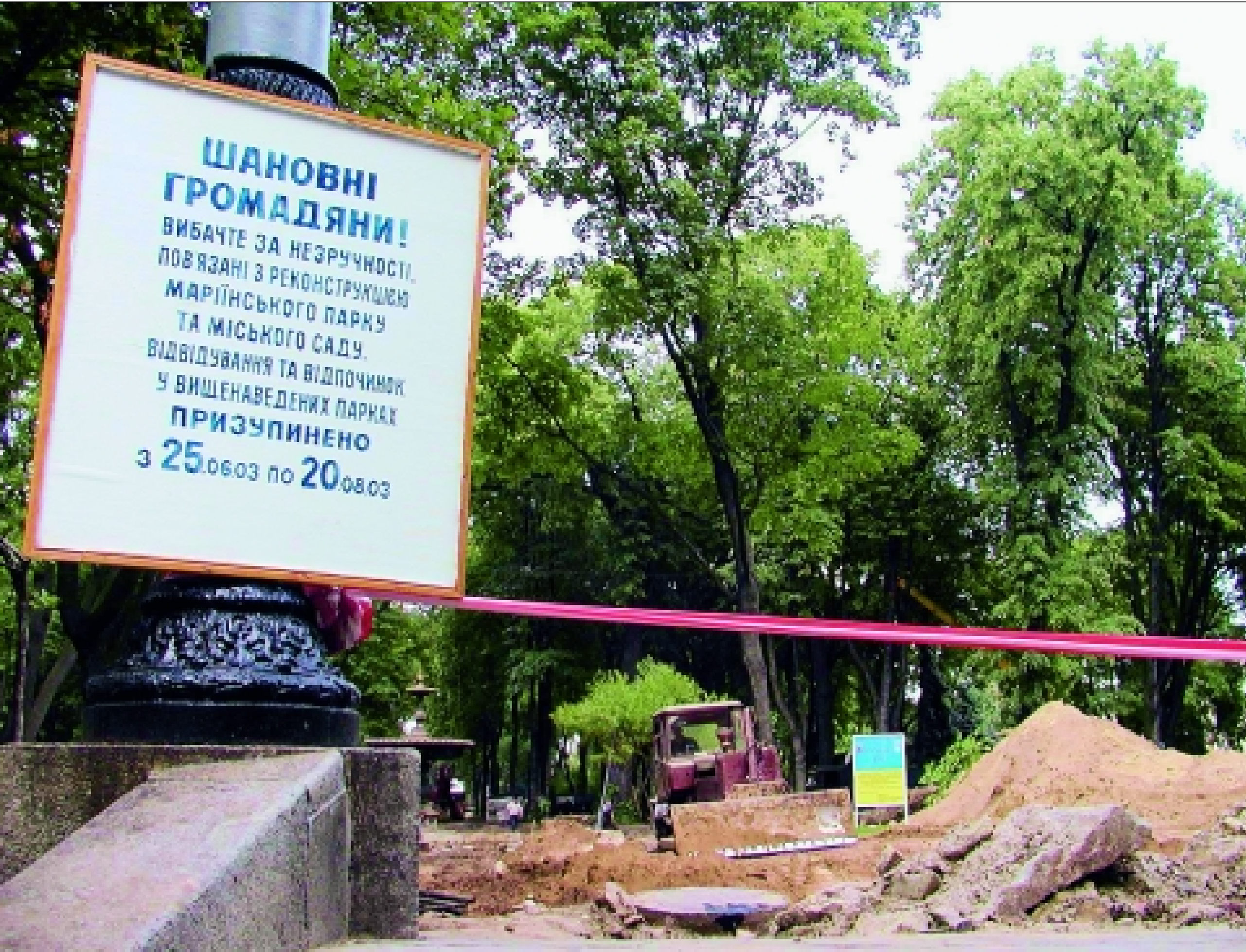

16 липня. Київ. Триває реконструкція столичного Маріїнського парку та міського саду. Знову підганяють усе до дат.

17 липня. Київ. Церемонія нагородження групи українських військовослужбовців, які у жовтні 1993 року брали участь в операції з евакуації мирного населення, постраждалого внаслідок озброєного конфлікту на Кавказі.

Сім днів із життя країни очима фоторепортерів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Укрінформу, УНІАН, агентства «Прес-КІТ»

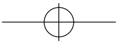

СУСПІЛЬСТВО

Стараніше, стараніше треба

Працівники міліції вилучили 94,4 кілограма посортованого бурштину, 10 тисяч американських доларів, рушницю, газовий пістолет, набої, обладнання для добування каменю. Обшук проводили в помешканні (Сарненський район, Рівненщина), господар якого підозрювався у скуповуванні та переправлянні за кордон поліського бурштину.

Попри вдалу операцію, начальник УМВСУ в Рівненській області полковник міліції Михайло Цимбалюк незадоволений тим, як спецпідрозділ, на якого покладені обов'язки боротьби з незаконним видобутком бурштину, виконує свою місію. Адже з початку року його співробітники порушили лише сім кримінальних справ за фактом незаконного видобування сонячного каменю, вилучивши його трохи більш як чотири кілограми. Про це йшлося на розширеній колегії УМВСУ в Рівненській області.

Олександра ЮРКОВА.

На знімках: начальник УМВСУ в Рівненській області полковник міліції Михайло Цимбалюк; вилучені під час обшуку трофеї.

«Неписаний» стандарт

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

13 травня ц. р. газета опублікувала інтерв'ю ІванаІлляша з прокурором Дніпропетровської області Володимиром Шубою «Сидять на плечах дітей». Прокурор, зокрема, під час розмови з журналістом згадав про позов, який криворізький другокласник пред'явив школі № 84 про неправомірне його залучення до безплатної праці. Повідомлялося, що нічого протиправного в цьому не було, що таку працю передбачено «стандартом початкової школи». І на завершення прокурор сказав, що Долгинцевський суд Кривого Рогу залишив позов без розгляду, «бо позивач не надав потрібних документів».

Я готував цей позов і забезпечував адвокатський супровід його розгляду в суді. Не відреагував би на неточні, на мою думку, дані в інтерв'ю, якби не вважав саму проблему актуальною і злободенною. Якби не бачив щодня сотні школярів, котрі підмітають вулиці, збирають сухостій у посадках, рвуть траву обабіч доріг тощо. Якби не знав, як цілі класи вивозять у приміські приватні сільгосппідприємства і під виглядом «суспільно-корисної» праці пропонують відрами розносити по ямках добрива. Якби в мене самого не було двох синів-школярів.

Зважаючи на масштаб цього явища, епізоди порушення прав дітей, про які згадує прокурор, до смішного мізерні.

Якщо я дозволю синові не піти до школи і він мені допомагатиме вдома, на дачі — це злочин. А коли дітей під час занять відправлять підмітати вулиці та сквери замість комунальних підприємств — це суспільно корисна праця, передбачена стандартом.

У школі можуть проводитися легальний навчальний процес і нелегальна «ліва» робота. Як їх відрізнити? Дуже просто: дивись навчальні плани (річні, тижневі), розклад занять, індивідуальні плани педагогів, накази по школі. Якщо якийсь захід був легальний, він завжди зафіксований у документах. Ви не знайдете жодного наказу по школі на кшталт: «Наказую замість занять з української мови видати учням енного класу березові віники і відправити їх підмітати вулиці. Відповідальним призначити вчительку початкових класів... Підстава: дзвінок з районо. Підпис, число».

Немає таких наказів, жоден директор їх не підпише. Отак і перевіряльникам навчального закладу треба було не обмежуватися читанням статуту (стандарту освіти), а вимагати від керівництва школи плани, відповідно до яких конкретний клас у конкретний час залучався до конкретних робіт.

Наступний аргумент — норма закону про освіту: учень не може залучатися до заходів, що не пов'язані з навчальним процесом. А як відрізнити заходи, пов'язані з навчальним процесом від тих, що не мають до нього стосунку? І як бути з п. 44 Постанови Кабміну № 964 від 14 червня 2000 року «Про затвердження Положення про загальноосвітній навчальний заклад»? А там чітко сказано, що до суспільно корисної праці дітей залучають за їхньою згодою та за згодою їхніх батьків.

Хто і де цю згоду питав? Чому прокурори не перевірили виконання цих норм права? Тут одним посиланням на «стандарт» не відбудешся.

То як вийшло, що ці прогресивні норми просочилися в законодавство країни? А я вам поясню: списали із західних зразків. Бо приєдналися до міжнародних угод про захист прав дітей, тих самих, на які посилається в інтерв'ю прокурор. Щоб виконати взяті на себе зобов'язання за міжнародними договорами. Закони прийняли, відзвітували та й годі. А шкільне начальство досі дивиться на них, вибачайте за грубість, але як у Маяковського: «Как в афишу коза». Звідки, мовляв, і що це за педагогічні новини? А це не новини, це боротьба з примусовою, обов'язковою, рабською працею, забороненою міжнародними правовими актами. Працею, що перетворює юнака на раба: сьогодні він покірно прибирає чуже сміття, а завтра так само покірно голосуватиме на виборах.

Спробуйте дорікнути чиновникам, що на місцях ці норми не виконуються. Одразу почуєте відповідь: у нас є суди, невдоволені можуть туди звернутися.

Але ось сім'я Касьяник звернулася. І що? А суд не хоче позов розглядати! У позові, зазначте, не відмовлено, його залишено без розгляду. А чому? Бо ми написали «за позовом Касьяника», а треба було: «Позивач: Касьяник». У чому різниця? Одна дяка, що за рибу, що за рака.

Або інший доказ суду про те, що дитина не може подати позов. А як бути з нормою, що право на позов — невід'ємне право людини?

А ось і пункт визначення «не додані письмові докази». Але ж Верховний Суд давно визначився з тим, що недодавання доказів — не підстава для відмови у розгляді. І так далі.

В апеляційній скарзі ми детально за кожним пунктом визначення навели контраргументи. Сподіваюся, апеляційний суд поставить крапки в цій справі.

І насамкінець звертаю увагу ще на одну проблему: порушення права громадян на подання позову під виглядом наявності в ньому формальних неточностей. У вашій газеті порушувалося питання судової тяганини з апеляційними скаргами, що їх подають через суд, який прийняв оскаржуване рішення. Звісно, суддя не зацікавлений у скасуванні свого вердикту і тому намагається знайти в скарзі недоліки та оголосити її неподаною. Не дай, Боже, ця порочна практика стане одним із «неписаних» стандартів нашого правосуддя...

...Наш другокласник уже став третьокласником, а розгляд його справи так і не розпочато в суді. Цікаво, в якому класі навчатиметься Владик Касьяник, коли суд винесе рішення за його позовом?

Сергій ЯКИМЕНКО,
адвокат.

Кривий Ріг.

Нелегкі дні кращих синів

ПАМ'ЯТЬ

Лише півтора місяця не дожив до нинішнього Дня Перемоги Валько Кравченко (Валентин Васильович Кравченко) — історик, краєзнавець, журналіст, автор книг «Шевченківський Севастополь», «Український Севастополь», «Книга для старшого брата», заступник головного редактора газети «Дзвін Севастополя». 19 липня йому виповнилося б 78 років.

Вісімнадцятирічний хлопець гриз граніт науки одразу в двох вузах — Московському інституті сходознавства і Казахському держуніверситеті, коли прийшла повістка з військкомату. Замість філології довелося освоювати військову спеціальність у Ташкентському кулеметному училищі. У грудні 44-го новоспечений лейтенанта направили на 3-й Білоруський фронт командиром взводу (потім роти) 707-го стрілецького полку 215-ї стрілецької дивізії. Потім — п'ять важких місяців війни, тяжке поранення в ногу, орден Червоної Зірки, медаль «За взяття Кенігсберга», півроку в ярославському госпіталі, де він відзначив перший День Перемоги.

Залишившись без ноги, 20-річний інвалід війни Валентин Кравченко недовго розмірковував, як жити, чим займатися. З головою занурився в науку. Він усе-таки закінчив Московський інститут сходознавства, одержавши кваліфікацію країнознавець з Японії. Другий диплом йому видали в Харківському університеті, це він одержав спеціальність історика.

В. Кравченко вільно володів японською, англійською, польською, російською мовами. 13 років викладав у московських школах, а потім став екскурсоводом, спочатку в Москві, а з 1974 року в Севастополі, де працював 18 років. У його трудовий книжці, у графі «дані про заохочення», — 46 записів. Його військову і трудову доблесть відзначено дванадцятьма орденами й медалями. «За вагомий особистий внесок у справу відродження української культури, формування національної самосвідомості, розбудови і зміцнення Української держави» В. Кравченка нагородили медаллю «Будівничий України». Останню нагороду, орден Богдана Хмельницького, він одержав нещодавно, а першу, орден Червоної Зірки, довелося продати, щоб купити сік прикутому до ліжка голодуючому інваліду війни.

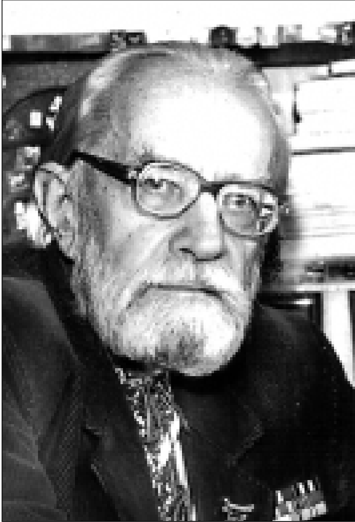

Три роки його дружина Надія Михайлівна оббивала пороги чиновників від медицини, щоб безногому, невиліковно хворому фронтовикові дали І групу інвалідності. Але й після цього пенсія 257 гривень в останній рік не могла забезпечити йому ситого життя. Обливаючись сльозами, безутішна вдова, росіянка за національністю, що беззастережно прийняла ідеї і сенс життя чоловіка з відродження України, молить Бога, щоб він дав їй сили виконати останню волю чоловіка: знайти гідну людину, якій можна передати величезну бібліотеку, його дослідницькі праці з історії Київської Русі.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

На знімку: Валько Кравченко.

Фото із сімейного архіву.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 15/45-б від 10.07.2003 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІОЛАН — ТРАНС» (адреса: 03146, м. Київ, вул. Залізничне шосе, 47, код ЄДРПОУ 25283074), п/р 26001301003449 в АКБ «Мрія» МФО 321767, і відкриває ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44б, Постановою по справі № 15/49-б від 10.07.2003 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «БІЗНЕСТЕХНІКА» (адреса: 04127, м. Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 25285191), п/р 2600105311 в АБ «АЖІО» м. Київ МФО 300175, і відкриває ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 23 травня 2003 року порушив справу № 33/83 Б про банкрутство КСП «Амвросіївський» (юридична адреса: 87370, Донецька область, Амвросіївський район, с. Лисиче), код ЗКПО 00848434, р/р 260049802554 у Донецькій філії АКБ «Укрсоцбанк».
З дати порушення справи про банкрутство введений мораторій на задоволення вимог кредиторів.
Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Смірнова Н. М. (ліцензія № 249822, м. Донецьк-87, вул. Краснозоринська, 68).
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Англо-українська інвестиційна компанія» повідомляє, що загальними зборами акціонерів прийнято рішення про ліквідацію філії — закритого взаємного фонду «Промислові інвестиції — 2», у зв'язку з витіканням заявленого терміну його діяльності.
Претензії кредиторів зазначеного фонду приймаються протягом двох тижнів з моменту цієї публікації в письмовій формі за адресою: 69600, м. Запоріжжя, пл. Пушкіна, 4, ЗАТ «Англо-українська інвестиційна компанія».

Ліквідаційна комісія.

ТОВ «Укрпромресурс», код 31057675, зареєстроване Московською райдержадміністрацією м. Києва 13.09.2000 року за адресою: м. Київ, вул. Козацька, 122, сповіщає, що постановою Господарського суду м. Києва № 24/477-б від 10.07.2003 р. ТОВ «Укрпромресурс» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Тищенко Н. П. Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Матриця — 2000»

Зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією м. Києва за № 26567 від 25.04.2000 р., код ЄДРПОУ 30859643, місцезнаходження: м. Київ, вул. Первомайського, 11, повідомляє про свою ліквідацію.
Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня публікації за адресою: м. Київ, вул. Первомайського, 11, тел. 490-59-18.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 5/301 ТОВ ТЕК «Експотранс» (54030, м. Миколаїв, пр-т Героїв Сталінграду, 12, кв. 121 А, код ЄДРПОУ 23619883) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Ратинську Сталіну Вікторівну (ліцензія № 250053 від 19.11.2001 р., адреса: м. Миколаїв, вул. Шевченка, 67, кв. 10).

Хозяйственным судом Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) 14.04.2003 г. возбуждено дело о банкротстве № 32/63Б УМТС ГХК «Шахтерскантрацит» текущий счет № 260081202 в Донецкой ОД АППБ «Аваль», МФО 335076, код ЕГРПОУ 05470526 (86200, Донецкая область, г. Шахтерск, пер. Деповский, 1).
Мораторий на требования кредиторов введен 14.04.2003 г.
Распорядителем имущества назначен Тевелев Д. М. Лицензия № 249970.
Претензии кредиторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования.

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, вул. Рибалко, 2) ухвалою від 17.04.2003 р. припинив провадження по справі № 12/16 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Суми ТЕКо» (Сумскої області, м. Шостка, вул. Горького, 14-а).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, буд. 21) порушив справу за № 19/61 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Агро — МК» (юридична адреса: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, буд. 24, код ЄДРПОУ 30641419, поточний рахунок 26003300187001 а АТ «Наш банк»м. Запоріжжя, МФО 313690).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Решетило Олександра Григоровича, ліцензія серії АА № 249529. (69000, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 115, кв. 149. Тел. (0612) 39-49-62, моб. тел. 8-050-4864-97-29).
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 15/46-б від 10.07.2003 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Тедім» (адреса: м. Київ, вул. Димитрова, 5, код ЄДРПОУ 31750693), п/р 2600802142 в АБ «Синтез» МФО 322711, і відкриває ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 15/48-б від 10.07.2003 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ФРАСКО» (адреса: м. Київ, вул. Молодогвардійська, 7-Б, код ЄДРПОУ 30517960, п/р 26008301361481 в Залізничному від. ПІБ МФО 322153, і відкриває ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 б, Постановою по справі № 15/47-б від 10.07.2003 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «БЕСТ» (адреса: 03142, м. Київ, пр. Вернадського, 42, к. 265, код ЄДРПОУ 23520191),
п/р 26004301243306 в філії «Київське міське відділення Промінвестбанку» МФО 322250, і відкриває ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Плющакову Валентину Миколаївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).
Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

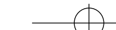

Інтимна розмова

Робочий день у плановому відділі був у розпалі. Балакали на побутові теми. Лідія Трохимівна ділилася досвідом консервування помідорів, Людмила Миколаївна демонструвала нову сукню, пошиту з двох білих мішків. Ірочка Верещака захоплено розповідала про нового знайомого. Усе, як завжди.

Єдиного у відділі чоловіка — Сашка Петельку — турбувало питання, як випровадити всіх із приміщення. Чекав на інтимну телефонну розмову, що в присутності жіночого товариства аж ніяк не випадало.

Сашко вийшов з кімнати, потинявся коридором, подивився на вивішену позавчорашню газету. Зупинивши погляд на одній із заміток, хитро посміхнувся. Повернувшися назад, напустив на себе серйозний вигляд і заявив:

— Кажуть, заборгованість у зарплаті сьогодні виплачуватимуть. Уже й машина з касиром до банку поїхала.

Ділове обговорення вщухло... Першою встала Кіра Кирилівна, за нею інші. Відділ спорожнів.

Натішившись, нарешті, розмовою з нареченою, Петелька висунув шухляду столу і, розклавши у ній підручники, почав готувати контрольну роботу для інституту. Минуло більше години, у відділі ніхто не повертався. У двері заглянув Валерій Сухомовський з відділу комплектування.

— Сидиш?! — звертаючись з підтвердженням і запитанням, — промовив він. — А там заборгованість у зарплаті виплачуватимуть. З тебе ж належить, пам'ятаєш?

Сашко вийшов. Біля зачиненого віконця каси вишикувалася черга з плановиками в авангарді.

«Може, й справді виплачуватимуть?» — завагався Петелька. Він не примазався до своїх попереду, а скромно примостився останнім у черзі.

Феодосій ЛУЗАН.

Київ.

Оголошення

Поповнення банківських рахунків олігархів — справа всенародна!

МІНІ-БАЙКИ

Тріо

Дещо неприродна Спілка:
Бубон, Барабан, Сопілка...

Колеги

Кінь, може б, повільніше біг,
Якби не друг його Батіг...

Воля мас

— А Жеребців усіх до страти! —
На референдумі Кастрати...

Не хвались

Нахвалялась якось Гупії Гупія:
— Цього Хитрого Кота маю в дупі я,
Мов отих оно за вікнами Дурнуватих Гав...
Допоки на підлогу акваріум не впав...

Модерніст

Модерних технологій я витвір і букет!
Твої ж скрипучі кросна — архаїки жахіття.. —
Пишався перед Тайстрою Вініловий Пакет,
Якого господиня приберегла для сміття...

Сергій КОВАЛЬ.

ЦЬОГО

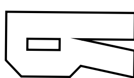

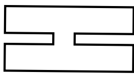

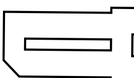

■ 1852 р. Народився Володимир Науменко, редактор та видавець «Киевской старины», міністр освіти в уряді Скоропадського. ■ 1893 р. Народився російський поет Володимир Маяковський. ■ 1914 р. Німеччина оголосила війну Росії. ■ 1918 р. У Саскатуні засновано Українську православну церкву Канади. ■ 1920 р. У Радянській державі створено надзвичайну комісію з ліквідації неписьменності. ■ 1946 р. Помер академік Олександр Богомолець. ■ 1980 р. У Москві розпочалися XXII Олімпійські ігри. Частина змагань відбувалася також у Києві.

Роки шкільні чудові

РЕПОРТАЖІ ОДЕСЬКИХ ДЖЕНТЕЛЬМЕНІВ

Кор.: Останнім часом у нас з'являється дедалі більше багатих і навіть дуже багатих людей. Природно, навколо них формується своєрідна сфера послуг, що по кишені тільки цим людям. Багаті можуть дозволити собі мати, скажімо, літак, у якому літає тільки одна людина, басейн, у якому купається тільки одна людина, і, нарешті, навіть школу, в якій вчиться тільки одна дитина — як ви вже здогадалися, син чи онук цієї однієї людини...

У кадрі будинок школи. Табличка: «Середня індивідуальна школа №1». Оркестр грає «Роки шкільні чудові...». Під'їжджає розкішний «Мерседес», з якого виходить хлопчик. До нього підбігає директор школи.

Директор: Дорогий Василю Семеновичу! Дозвольте вам представити колектив ваших учителів!

Біля входу до школи шеренга вчителів. Директор і Хлопчик ідуть уздовж неї.

Хлопчик *(чоловікові)*: Заправився! Підстригтися!.. *(Жінці)*: Так, а вас я попрошу сліднцю коротшу — ви не в монастирі прийшли працювати! *(Іншій)*: А вам — трохи довшу. Тут вам усе-таки школа, а не те, що ви думаєте!.. *(Директорові)*: А це хто?

Директор: Математик.

Хлопчик: Тричі по три?

Математик: Дев'ять!

Хлопчик: Непогано... П'ять на п'ять?

Математик: Двадцять п'ять!

Хлопчик *(директорові)*: Підвищіть йому зарплату... *(Проходить повз іще двох)*. Вам прибрати живіт! *(Директорові)*: А це хто в нас?

Директор: Фізкультурник.

Хлопчик: Десять присідань! *(Той присідає)*. Так, а ви хто?

Військовий керівник: Воєнрук!

Хлопчик: Струнко!.. Звання?

Військкерівник: Майор!

Хлопчик: Замало... Підвищити звання. Вільно, товаришу генерал!.. Ну що ж, друзі! Зараз ви йдете на канікули. Нагадую, зустрічаємося першого вересня. Усім бути підстриженими, напрасованими — коротше, щоб усе як слід. *(Директорові)*: Проконтролювати!..

Сідає в «Мерседес» і їде. Оркестр грає «Роки шкільні чудові...»

Публікацію підготував Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Мал. Михайла СЛУКА.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ

з 21 по 27 липня 2003 року

Для тих, хто здатний конструктивно змінити свої плани й рішення, відкриються нові перспективи та можливості. Тиждень сприятливий для розширення зв'язків, знань і контактів.

ОВЕН. Вам пощастить — можете виграти. Скористайтеся моментом, заявіть про себе або дайте рекламу. Можливо, ви зважитеся на шлюб або союз. Отримаєте вигідну пропозицію від іноземних партнерів. Якщо вами оволодіють сильні почуття, то вони будуть здатні вплинути на вашу зовнішність, ви можете змінити щось, стати іншою людиною, з новими звичками, рисами вдачі й здібностями, що, в свою чергу, вплине на спосіб життя.

ТЕЛЕЦЬ. Цього тижня ви приділите увагу житлу або розв'язанню проблем ваших батьків. Ваше сімейне майно або кількість членів сім'ї може збільшитися. Ви легко впораєтеся з домашніми обов'язками і з задоволенням приймете гостей. Якщо є можливість переїзду або укладення угоди з нерухомості, то нині найсприятливіший час для цього.

БЛИЗНЯТА. Вам варто спрямувати свої зусилля на розв'язання глобальних питань, наприклад, придбання сучасної техніки або засобів пересування, що розширить ваші можливості. Такий самий ефект дадуть успішні поїздки, контакти і знайомства. Подбайте, щоб про вас дізналося якомога більше людей.

РАК. Ви для когось можете стати важливою знахідкою, але в більшості випадків вибір залишатиметься за вами. Зможете зібрати плоди своїх колишніх зусиль: отримаєте великі гроші, будете успішні в комерції. Можете отримати завдяки праці та набутому досвіду. Щонайбільше — знайдете самому собі пристойного покровителя і дуже вигідну роботу.

ЛЕВ. Цього тижня ви виглядатимете блискуче, будете впевнені в собі й навіть щасливі. Як ніхто інший, ви здатні привертати до себе увагу і бути потрібним. Використайте цей період, щоб показати себе, для реклами своєї справи, для різноманітних починів або демонстрації своїх можливостей. Ви зможете визначитися з тим, де і як виявити себе.

ДІВА. Будьте вдячні ангелу, який оберігає вас, а також будь-якій безкорисливій допомозі й підтримці, дякуйте за будь-яку отриману пільгу чи знижку. Якщо ви раніше не порушували космічні закони, то отримаєте надійного покровителя і захист від лиха. Отримаєте компенсацію й утіху, якщо у вас раніше була втрата.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня на вас очікує несподіваний поворот у житті і велика радість. Ви запам'ятаєте його, як один із кращих та незвичайних. Ви можете опинитися у такому місці або колективі, куди мріяли потрапити і де на вас очікує сюрприз. Вас можуть запропонувати бути організатором або керівником колективної справи.

СКОРПІОН. Ви можете посісти дуже високе становище у порівнянні з оточуючими. Цей тиждень — найкращий для того, щоб поліпшити свої справи, дістати гідну посаду, оплату або взагалі поміняти роботу. Ви можете отримати визнання у своєму колі. Якщо скористається наданим вам шансом, то соціальне становище значно поліпшиться.

СТРІЛЕЦЬ. Ви матимете можливість опинитися далеко і, можливо, за кордоном. Для багатьох цей час сприятливий для перспективного поліпшення в освіті або в розв'язанні юридичних питань. Якщо ви відчуваєте за собою правоту, то справедливість переможе, ви можете отримати фінансову компенсацію.

КОЗЕРІГ. Скориставшись допомогою когось із членів сім'ї, ви можете досягнути своєї мети, вигідно вирішити питання оренди, розподілу спірного майна або об'єднання фінансів. Будьте вдячні всім тим, хто підтримав вас у важку хвилину і за можливості надайте їм допомогу.

ВОДОЛІЙ. Ви можете внести зміни у ваше подружнє життя, наповнити його новим змістом. Для молодого шлюбного союзу настануть приємні дні. Якщо маєте намір створити сім'ю, то можете зробити хорошу партію і розраховувати на щасливий шлюб. Якщо ви вільні, то можете зустрітися свого майбутнього чоловіка (дружину).

РИБИ. У вас буде багато роботи, яка обіцяє високий заробіток. У роботі або побуті ви можете уникнути зайвих клопотів і отримати вигоду, якщо не побоїтеся взяти на себе відповідальність. Завдяки тому, що цього тижня ви відчуєте приплив сил, зможете розв'язати багато складних питань. Не поспішайте витрачати зароблені гроші на задоволення, можете залишитися ні з чим.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Парадокс

У парламенті Бананового Марахмадору фракції холуїв нема. І це тоді як кожний третій із нардепів — справжнісінький холуй.

Чи знаєте ви...

...що у правовій державі мафіозні клани заведено називати фінансово-промисловими групами?

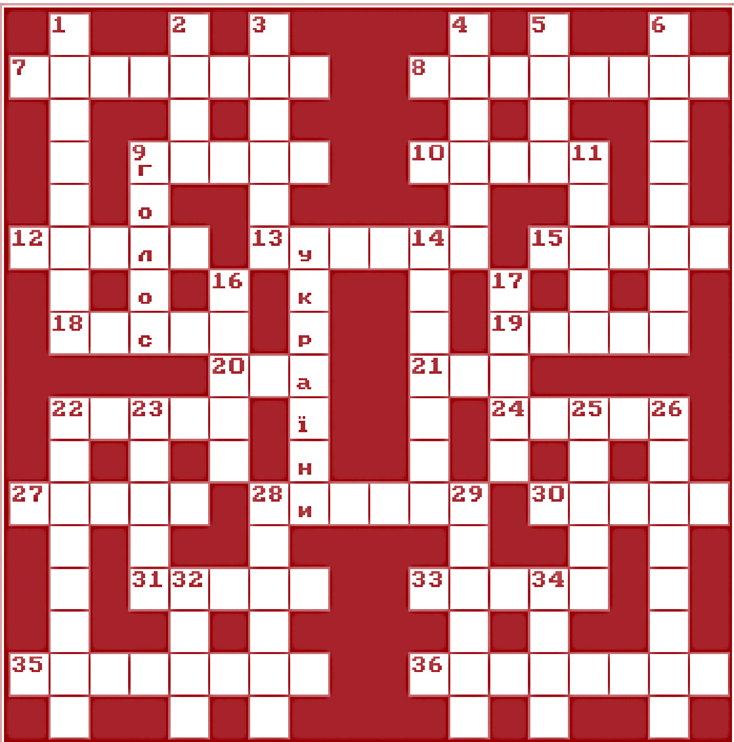

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Благодійництво

З величезним успіхом у Банановому Марахмадорі пройшла благодійна акція «Жирні коти — дітям!» Цього дня жирні коти повикидали зі своїх ангарів на смітники сотні тисяч тонн прострочених продуктів.

Майже щиросердні зізнання

У результаті соціологічного допиту встановлено, що всі 100 відсотків засуджених, котрі перебувають у місцях позбавлення волі, пахану цілковито довіряють.

Факт

У житті 95 відсотків населення Бананового Марахмадору місця для життя нема.

Наділи докторську мантію

За постійне вживання у своїх промовах ненормативної лексики авторитету Юхимові Сидору надано почесне звання доктора філології.

Олександр ПЕРЛЮК.

Черговував по «Куреню» Віталій СУДДЯ

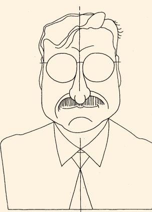

КРОСВОРД

(Сітка кросворду: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 «голос», 10, 11, 12, 13 «україна», 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36)

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Прожектер, романтик, мрійник. 8. Пояснення до тексту. 9. Напівлегендарний творець грецького героїчного епосу. 10. Баштанна рослина. 12. Місце, де страждають, мучаться, терплять нестатки. 13. Одяг стародавніх римлян. 15. Зібрання членів колективу. 18. Теслярська сокира з широким лезом. 19. Нічний ссавець із широкими крилами. 20. Титул поміщика в Туреччині. 21. Офіційний документ, протокол. 22. Швидкий біг коня. 24. Виступ зовнішньої стіни з вікнами у вигляді ліхтаря. 27. Високе стояче дзеркало. 28. Сільське поселення в Середній Азії. 30. Юшка з баранини. 31. Безбарвний газ з різким запахом. 33. Воскоподібна речовина сірого кольору, яку виділяють кашалоти. 35. Різниця між двома тонами або звуками за їх висотою. 36. Плетена машинова тканина.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Учений ступінь. 2. Примітивне знаряддя для оранки землі. 3. Диригент церковного хору. 4. Загорода для овець. 5. Вид поширеної в Малій Азії, Африці, Індії свійської рогатої худоби. 6. Харчовий жир. 11. Син брата або сестри. 14. Криниця без зрубу. 16. Заморений, слабосилий, худий кінь. 17. Ансамбль з восьми виконавців. 22. Обрій. 23. Прилад для освітлення. 25. Високий стрімкий берег. 26. Жанр публіцистики. 28. Небесне тіло. 29. Внутрішня частина фотографічного апарата для плівки. 32. Солодкий напій з води та соку ягід або плодів. 34. Кінцівка людини.

Склав Іван СОБКО.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД від 7 червня

1. Вілка. 2. Декада. 3. Комета. 4. Кладка. 5. Долька. 6. Пробка. 7. Путина. 8. Сирена. 9. Гречка. 10. Кабіна. 11. Швайка. 12. Вощина. 13. Пломба. 14. Кобура. 15. Кузька. 16. Штанга. 17. Віхола. 18. Кнопка. 19. Літера. 20. Грінка. 21. Гітара. 22. Тризна. 23. Собака. 24. Шпанка. 25. Негода. 26. Плазма. 27. Ватага. 28. Квочка.

ПО КОЛУ: Як мало треба, щоб захотіти багато.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Літо робить запас, а зима витрачає на нас

20 липня — Євдокії-Єфросинії. Переважно дощовий день, який започатковує негоду. Як зібрав сіно, то не страшна і Фросина.

21 липня — Прокопа. Традиційний початок жнив. На Прокопа жита копа. Якщо цей день дощовий, то хліб у копах може проростати.

23 липня — Антонія. Якщо гримить і блискає, то десь у полі копи горять.

25 липня — Прокла. Вважається, що в цей день бувають найясніші роси. На Прокла все промокло.

Прикмети липня

- Золотиста вечірня зоря на безхмарному небі —утримається добра погода.
- Червонувате сяйво навколо місяця — на погіршення погоди.
- Похолодання під час дощу — ознака того, що незабаром погода поліпшиться.
- Мурахи ховаються в гнізда — на грозу або сильний дощ.
- Корови знехотя й ліниво встають удень, коли їх виганяють у череду, — буде спека, а коли чекають попасчнів — на падіння температури.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311129. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»